

Son Savunma

Bu dava hukukun Kerbelâsı

Mustafa Ünal

MS 10-11 MAYIS 2018

PERŞEMBE – CUMA

ÇAĞLAYAN

Sayın Mahkeme Heyeti!

Burada yargılanan ben değilim. Benim şahsımda, bir ayet yargılanıyor. Düşünce ve fikir hürriyeti yargılanıyor. Gazetecilik ve ifade özgürlüğü yargılanıyor. Masumiyet yargılanıyor.

TC'nin 'Hukuk Devleti' vasfı ve 'Anayasa' yargılanıyor. Burada aslında AK Parti yargılanıyor. Sanık kürsüsünden bulunmaktan şikayetçi değilim.

Ben suç işlemedim. Utanacak bir şey yapmadım. Başım dik, alnım açık... Ayı yavrusunu yemek isterse çamura bularmış... Beni de çamura bulamak isteyenler çıktı. Kara propagandayı üzerime boca ettiler... Ama benim üzerimde çamur durmaz. Bu yargılama beni eksiltmedi, aksine çoğalttı. Evet, düşündüm... Allah'ın bana bahşettiği aklı kullandım. Düşüncesiz

değilim... Düşüncelerim var. Düşündüğümü ifade ettim... Satırlara döktüm. Gazeteye köşe yazdım. Pişman değilim. Düşüncelerimi yazdığım için suçlanıyorum. Düşünmeye ve düşündüklerimi ifade etmeye devam edeceğim. Düşüncesiz olmayacağım... Kalemli yaşamayacağım. Veleve ki cezası müebbet olsun... Allah beni akıl sahibi bir varlık olarak yarattı. Ve özgür düşünme iskânı verdi. Kimseye aklımı kiraya vermedim. Ve kalemimi satmadım. Yargılanmaktan korkmuyorum ama bu tablo bana çok dokunuyor. Ülkem

adına üzüldüğüm. Biz yazı yazmaktan başka eylemi olmayan gazeteci yazarlar 'terörist' ithamıyla karşınızdayız.

Bu savunulacak bir fotoğraf değil.

Sanık sandalyesinde oturanlara bakıyorum, teröriste benzeyen kimseyi göremiyorum. Caniliğin karası insanın simasına yansır. Kara leke buradaki hiçbir yüzde yok.

Ben ya da Biz Türkiye'nin, muhafazakâr mahallenin, AK Parti sokağının yakından tanıdığı insanlarız. Biz terörist değiliz. Bizim silahla, örgütle işimiz

olmaz. Düşünen ve düşündüğünü kalemle ifade eden gazeteci yazarlarız. Endişem ülkem adına... Bu görüntü demokratik sistemin üzerine bir kara leke olarak düşüyor.

Biz yazı yazarak hayatını idame ettiren fikir işçileriyiz. AK Parti iktidarında mahkeme salonlarına böyle bir fotoğrafın yansıtacağını hiç ummazdım. Yanıldım.

AK Parti'nin rüyası bu değildi. Vaat ettiği Türkiye bu değildi. Düşünce özgür olacaktı. Fikir hürriyetinin önündeki bütün engeller kalkacaktı. Yasaklar yasaklanacaktı.

Sanık sandalyesinden oturanlara iyi bakınız... Bu fotoğraf dünya döndükçe unutulmayacak. Özgürlük türküleriyle iktidara gelen AK Parti'nin utancı olarak hatırlanacak.

Sormak zorundayım...

Ey Numan Kurtulmuş! Devri iktidarınızda Ali Bulaç terörist olarak yargılanıyor... Haberiniz var mı?

Ey Naci Bostancı! Devri iktidarınızda Ahmet Turan Alkan terörist olarak yargılanıyor... Haberiniz var mı?

Ey Mustafa Şentop! Devri iktidarınızda Mümtazer Türköne terörist olarak yargılanıyor... Haberiniz var mı?

Ey Nabi Avcı! Devri iktidarınızda Şahin Alpay terörist olarak yargılanıyor... Haberiniz var mı?

Ey Recep Tayyip Erdoğan!

Sayın Cumhurbaşkanı!

Zat-ı Alinizi Pınarhisar Cezaevi'nde ziyaret eden BEN...

Bütün medya size cüzzamlı muamelesi yaparken, yanınızda duran BEN...

Ak Parti'yi kapatma davasında, 27 Nisan e-muhtırasında, 15 Nisan'da hatta 15 Temmuz'da demokrasiden yana tavır koyan BEN...

AK Parti'nin kuruluş günlerinde, en zor zamanlarınızda sizlere kimse ilgi göstermezken, sizin sesinizi duyuran BEN...

Devr-i iktidarınızda ben terörist ve darbeci ithamı ve müebbet talebiyle yargılanıyorum... Haberiniz var mı?

Akıl ve vicdan sahibi AK Partililere soruyorum: Biz tek eylemi yazı olan gazeteciler terörist ve darbeci iddiasıyla müebbetle yargılanıyoruz... Haberiniz var mı?

Kendinizi 'Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır' mesajının muhatabı

olarak görmüyor musunuz?

Bu tablo Türkiye için AYIP, AK Parti için yüzkarasıdır.

Türkiye'nin özellikle de AK Parti'nin hatırlamak ve yüzleşmek istemeyeceği bir fotoğraf karesidir bu...

Bize bu hukuksuzlukları yaşatanlar, vicdanlarının azabından, Tarihin ve Allah'ın Gazabından kurtulamayacaktır. BİR AYET YARGILANIYOR! Savunmama her şeyden önce ve öncelikle ülkem ve Türkiye adına çok üzüldüğüm... Beni derinden yaralayan, 'bir delilin' değerlendirmesiyle başlamak istiyorum.

Bu delil ilk kez Esas Hakkındaki Mütalaada yer aldı. İddianamede ve dokümanların bulunduğu dosyada yoktu. Yargılama sırasında bu delili konuşmadık... Tartışmadık.

Bu CMK'ya açıkça aykırıdır. Bu aykırılığı bile bile Savcının neden, Esas Hakkındaki Mütalaaya koyduğunu çözemedim.

Savcı CMK cahili olamaz herhalde.

Bir usul hatası söz konusu...

Hatırlatırım: Usul esastan önce gelir...

Öncelikle dünya hukuk tarihine geçen en çarpıcı delili dikkatlerinize sunmak istiyorum.

Savcı mütalaasını okurken benimle ilgili bölüme geldiğinde dikkat kesildim. Nefesimi tuttum, dinlemeye başladım. Ağzından 'Muhakkak Allah adaleti emreder... Hayırlı Cumalar' sözü çıkınca dondum kaldım. Duyduğuma inanamadım. Gayri ihtiyari 'Ama o bir ayet' diye tepki verdim. Savcı aldırmadı. Okumasına devam etti.

Şoku uzun süre, atlatamadım. Gün boyu etkisinde kaldım. Damarlarımdan kanım çekildi adeta...

Yanlış duyduğumu varsaydım. Yazılı metni beklemeye başladım. İlk tepkimi duyan savcının yanlışından dönmesini içtenlikle diledim.

Bir yolunu bulup bu delili geri çekmesini temenni ettim. Ama yapmadı.

Avukatım mütalaayı getirince ilk o mesaja baktım... Duyduğum doğruymuş. Söz ve yazı örtüştü.

Evet, itiraf ediyorum...

Bu tweet mesajı benim.

Suçumu kabul ediyorum.

Bu tweeti bir kez de yazmadım... Yıllar boyunca her Cuma tekrarladım. Suçum katmerli yani. Her Allah'ın Cuma'sı bu suçu işledim. Pişman değilim. Hapishaneden çıkar çıkmaz kaldığım yerden devam edeceğim. Belki aylar, belki yıllar sonra işleyeceğim suçu buradan ilan ediyorum. Sadece siz yargıçlar değil dünya duysun. Geri adım atmıyorum. Aksine ileri adım atıyorum. Bu yüzden cezamı ağırlaştırarak verebilirsiniz. Bana vız gelir. Benim için şereftir. Hayatımın onur abidesidir.

Sayın yargıçlar!

Bu tweetin içeriği bana ait değil.

Onun için tırnak içinde yazdım. Bir alıntı yani...

Tırnak içindeki ifadelerin başka yerden alınma olduğunu bilmek için Türkçe eğitimi almaya gerek yok.

Mektebe yolu düşen herkes bunu bilir.

Bu bir Ayet-i Kerimedir. Kutsal bir cümledir. Nahl Süresinin 90. ayetidir. Her Cuma günü camilerde Arapçasıyla birlikte okunur. Türkçe anlamı da okunur.

Bu AYET herkesin kulağına değmiştir.

Şimdi bu söylediklerimi, Savcının ihbar kabul etmesinden korkuyorum.

Hayır, ben muhbir değilim. İhbar etmiyorum.

Sadece bir gerçeği ifade ediyorum. Kendimi savunuyorum.

Bu bilgileri paylaştıktan sonra, savcının benim tweet mesajımda yer alan ayeti her Cuma minberden okuyan imamlarla ilgili soruşturma açmasından da endişe etmiyorum değilim.

Bu ayet bir gazeteci için suç delili olur da bunu topluluğun önünde her Cuma tekrarlayan imamlar için suç olmaz mı?

Savcının hukuk mantığına göre suç elbette... Hem de ağır suç... Sürekli tekrarlanan ve topluluk önünde okumanın suçu benimkinden daha hafif olamaz herhalde...

Kanunların önünde herkes eşit olduğuna göre... İmamların gazetecilere ayrıcalığı düşünülemez.

Bugün Türk yargısında etkilerini gördüğümüz Engizisyon zihniyeti böyle devam ederse Bu ayeti okuduğu için örgüt üyeliği ve Anayasayı ihlal iddiasıyla İmamlara toplu operasyon yapılması yakındır.

Savcı bu ayeti 'suç delili' olarak niye yazdı?
35 gündür düşünüyorum... Ben cevabını bulamadım.

Bunun bir ayet, bir kutsal cümle olduğunu bilmediğini düşünemiyorum.
Bunu bilmek için camiyle, cumayla barışık bir mümin olmak gerekmiyor. Bunun
ayet olduğunu bilmek için bu toprakların kültüründen haberdar olmak ve bu
coğrafyada nefes alıp vermek kafidir...

Sayın yargıçlar!

Bugün MS 10 Mayıs 2018...

Ülkenin yönetiminde kendisini muhafazakâr - demokrat olarak tanımlayan
mütedeyyin kişilerin oluşturduğu AK Parti var. Buradan AK Partililerin
kulaklarını çınlatıyorum. Alarm veriyorum. Duyun sesimi...

Devr-i iktidarınızda bir ayeti kerime 'suç delili' olarak kayıtlara girdi. Ben
bunu tanımlayacak bir kelime, bir kavram bulamıyorum. Dil kifayetsiz kalıyor.
Skandal sözcüğü çok hafif düşüyor...

Bir ayetin 'suç delili' olarak Esas Hakkındaki Mütalaada yer alması bu
davanın özetidir. Benzer davalar için de fikir vermektedir.

'Türkiye'de işler nasıl?' diye sorarlarsa 'Bir ayet suç delili' olarak
mahkemelerde yargılanıyor deyiniz... Kafidir.

Başka soruya da, başka söze de hacet kalmaz.

'Bekri Mustafa Ayasofya Camii'ne imam oldu' fikrasından daha vahimdir,
daha ağırdır durum.

AK Parti'nin kulakları çınlasın.

Cumhurbaşkanı Sayın Erdoğan'a dilekçe yazdım 'Devri iktidarınızda bir
ayet suç delili olarak yargılanıyor... Haberiniz olsun' diye. Kendisiyle olan
hukukum ve devlet anlayışım haber vermeyi gerektiriyordu çünkü.

Son dönemde hukuk skandallarına, hukuk cinayetlerine fazlasıyla aşinayım.
Ama bu kadarını beklemezdim.

Türk yargısının bu duruma düşeceğini hiç ummazdım.

Yaralandım... Savcı beni Kalbimden vurdu.

Yüreğim yaralı... Dilim yanık... Aradan 35 gün geçmesine rağmen şoku
üzerinden hala atamamış biri olarak konuşuyorum. Anlayın beni.

Açıkça söylüyorum... Bu dava Hukukun Kerbelasıdır... Safım Hazreti
Hüseyin'in hemen yanı başıdır.

Bu Kerbela'da yerini doğru seçenleri selamlıyorum.

Yanlış yerde duranları tarihe ve Allah'a havale ediyorum.

'Ben Muhakkak Allah Adaleti Emreder...' Hayırlı Cumalar' ayetini, tweet mesajı haline getirerek hangi suçu işlemişim?

Silahlı Terör Örgütü üyeliği ve Anayasayı ihlal suçu...

Savcı bu tweeti yazdığım için ağırlaştırılmış müebbetle cezalandırılmamı istiyor. Müşahhas delil... Bir ayet...

BENİ AYETİ SAVUNAN ADAM OLARAK HATIRLAYIN

Bu hercümerçte benim payıma bir ayeti kerimeyi savunmak düştüğü için şükrediyorum. Bundan duyduğum şerefin hazzını yaşıyorum. Bir ayeti savunan dilime, yüreğime sağlık...

Çocuklarıma, torunlarıma, sevenlerime bırakacağım en anlamlı miras bu.

Bir ayeti kerimeyi gözünü kırpmadan, dilini yumuşatmadan, alacağı cezaya aldırmadan, başı dik savunan adam olarak hatırlasınlar beni. Bugün nerede olduklarını bilemediğim milyonlarca okurum da böyle yad etsin beni...

Ayeti savunmak bana, ayeti 'suç delili' olarak yazmak savcıya, ayeti

yargılamak siz mahkemeye, buna zemin hazırlamak da AK Parti'ye düştü.

Siz yargıçlara hatırlatmak isterim ki... Eğer bana 1 gün bile ceza verirsiniz bu Allah'ın ayetini mahkûm ettiğiniz anlamına gelir. Kelime ve cümle oyunlarımızla bu gerçeği örtemezsiniz.

Tarih bu tabloyu böyle kaydedecek demiyorum, çoktan kaydetti bile... Ne mutlu ayeti savunan bana ve yanımda duranlara... Bahtsızlara acıyorum.

Burası sadece 'sanık kürsüsü' değil... Tarihin de kürsüsü... Buradan, bu mahkeme salonundan, bu kürsüden günü geldiğinde işlem yapmak üzere tarihe dilekçe gönderiyorum.

Savunmam boyunca başka dilekçelerim de olacak. İlk dilekçem bu...

Savcıdan, siz yargıçlardan ve bu zemini oluşturan AK Parti'den şikayetçiyim.

Nazım'dan ilhamla Vicdanımı pul diye yapıştırarak Tarihe postalıyorum.

Tarih hükmünü mutlaka icra edecek. Bugüne kadar tarihe hesap

vermekten hiç kimse kaçamadı. Zırhlar, dokunulmazlıklar, ayrıcalıklar tarihin karşısında hiçbir işe yaramadı. Yarın da yaramayacak.

Kendisini hesap vermez ve vazgeçilmez sananlar, tarihin ve kaderin

hükmüne hep boyun eğdi. Bundan sonra da bu hakikat değişmeyecek...

Bu yargılama tarihin bir parçası... Tarihi bir dava bu... Siz beni burada yargılarken, tarih de sizi yargılıyor...

Bugünün tarihini verirken 'MS' vurgusunu niye yaptım biliyor musunuz?

Bir mesaj vermek için değil bir endişeden...

Bu dava zamanın ruhuyla örtüşmüyor.

Yarın tarihçiler aralarında bir ayetin de yer aldığı twitter mesajlarının, gazete yazılarının, kısaca düşünce ve ifade özgürlüğünün yargılandığı, bu davanın milattan önce görüldüğünü sanmasınlar diye MS diyerek özellikle dikkat çektim.

Bu dava ne AB ile tam üyelik müzakereleri yapan Türkiye, ne de dünya gerçekleriyle bağdaşıyor.

Asırlar öncesinden, Ortaçağ Engizisyon mahkemelerinden fırlamış aktörler gibiyiz burada. Bu bir kabus olabilir ama asla gerçek olamaz. Bir kabusun içindeyiz sanki... Ama uyanacağız...

Tam 22 ay önce, 27 Temmuz 2016 günü gözaltı kararını sabah saatlerinde duyduğumda suçsuz olduğuma o kadar güveniyordum ki akşam üzeri evime gelen polislere gözümü kırpmadan teslim oldum. Pişman değilim.

Velakin Hukuk sistemine, Türk yargısına güvenmekle yanıldım. Türkiye Cumhuriyeti'nin bir Hukuk Devleti olduğunu, hukuk ne kadar zorlanırsa zorlansın suçlu ile suçsuzun günler olmasa bile haftalar içinde ayırt edileceğini düşündüm. Beni böyle düşündüren Türkiye'nin demokrasi ve hukuk geçmişi idi. 12 Eylül askeri darbesinin hukuksuzlukları, işkenceleri, zulümleri mahkemeye çıkıncaya kadardı. Mahkemede hukukun kendisini az da olsa gösterdiğini o günleri yaşayanlar hatıralarında anlatıyor.

5 Nisan'daki duruşmada Saadet Partisi Lideri Temel Karamollaoğlu'nun sözlerini aktardım... Aksinizi aynada göstermek için 'Bugün 12 Eylül'den daha beter hukuksuzluklarla karşı karşıyayız' cümlesini hatırlattım.

Bugün darbe dönemlerinden daha ağır tablo var karışımızda...

Gözaltına alındığım 27 Temmuz günü bütün hayatım, gazetede yazdıklarım, televizyonlarda konuştuğularım gözlerimin önünden geçti... Bırakın suçu hiçbir şüphe, zihnime bir soru işareti takılmadı. Ben binlerce yazı yazmasına, saatlerce ekranlarda konuşmasına rağmen hakaret suçu bile işlememiş bir gazeteci idim. Adli sicilim tertemiz. Beyaz değil, bembeyazdı. İktidarda, adında 'Adalet' olan bir parti vardı. Ayrıca yöneticilerini yakından tanıyordum. Anayasayı, yasaları az çok biliyordum. İki polisin arasında Ankara Emniyeti'ne güvenle, gönlü rahat, başı dik, alını ak olarak girdim.

22 ay tutuklu kalacağımı aklımın ucundan bile geçirmedi. Aklıma

gelmeyen başıma geldi. AK Parti iktidarında tutuklanacağımı, yıllarca hapis yatacağımı hayal bile edemezdim. Bir devlet aklının veya Anadolu sağduyusunun devreye gireceğine inanıyordum... Fakat...

Güvendiğim dağlara karlar yağdı. Kalpleri, dilleri buz tuttu.

DİLSİZ ŞEYTANLAR

Ankara'nın yollarında beraber ıslandığım insanların bugün her biri lal kesildi ve 'Dilsiz Şeytanlar Kulübünün' birer üyesine dönüştü.

Soruşturma ve kovuşturma süreçlerimin hiçbir safhasında hukuku göremedim. Anayasa ve yasalardan, uluslararası sözleşmelerden kaynaklanan haklarım ihlal edildi.

İnce ince işkencelere uğradım. Ankara'dan İstanbul'a nakil sırasında bileklerime ters kelepçe takıldı. Sigara dumanları arasında geçen yolculuğumuzda polisler sabah namazı kılmama izin vermedi.

AK Parti'nin kulakları çınlasın...

Sadece emniyette sorgulandım. Savcının yüzünü görmedim. Sorular bir suçluya sorulması gereken sorular değil anket sorularıydı. Yazdıklarım, twitter mesajlarım veya konuştuklarım üzerine hiçbir soru sorulmadı.

Belli ki hukuk rafa kalkmış, hüküm çoktan verilmişti...

Genel geçer 80 milyona sorulacak sorular... O sorularla hiçbir hukuk sistemi - ilkel, kabile ve aşiret hukuku dahil - bir kişiyi tutuklayamaz.

Tutuklamaz.

Bir proje mahkeme olan sulh ceza hakiminin bir gece yarısı 'hepinizi tutukluyoruz' dediği zaman romancı Anna Sephergs'in yazdığı gibi benim için de 'bütün gündüzlere son veren o gece başladı'.

Artık gündüzler karanlık, geceler karanlıktı benim, ailem ve sevenlerim için.

Bir zindanı ve tel örgülerle kaplı kampı andıran Silivri'de küçük beton hücremde 'T.C. Hukuk Devleti' vasfının kendisini göstereceği günleri sabırla bekledim. Ama heyhat...

TURNANIN ÇIĞLIĞI

Adalet çığlıklarım Arş-ı Âlâ'ya ulaştı... Fakat siz yargıçların yüreğine değmedi. Mahkemeniz her ay aynı cümle aynı kelimelerle tekrarladığı

'tutukluluğun devamı' kararlarını otomatığe bağladı. Tutukluluk

değerlendirmeleri öncesinde her ay en az 3 tane, turnanın çıığı gibi çıılık

çıığığa kaleme aldığım tahliye talepli dilekçelerimi okuduğunuza ve dosyaya

baktığınıza inanmıyorum. Eğer okusaydınız mutlaka vicdanınızda, yüreğinizde

bir karşılığı olurdu... Siz de et ve kemikten yaratılmış duyguları olan insanlarsınız. Adalet feryadına duyarsız kalamazsınız.

EY HABİBİ NECCAR NEREDESİN?

22 Aydır beton hücremden, şehrin öte yakasından koşup gelecek bir ADAMIN hayalini kurdum. Haksızlıklara, adaletsizliklere, hadsizliklere kollarını makas gibi açarak 'DURUN' diyecek 'Ey kavmim! Hukuka dönün... Adalete dönün...' diyerek Antakyalı Habib-i Neccar gibi haykıracak birini bekledim. Anadolu'nun münbitliğine rağmen o güçlü ses çıkmadı. Koca ülke üzerine ölü toprağı serpilmiş gibi sessizliğe gömüldü.

Haksızlık etmeyeyim... Hiç güzel ses çıkmadı değil. Tek tük çıktı. Lakin Çok cılız ve yetersizdi... Gidişata tesir etmedi.

Habib-i Neccar'ın misyonu, bayrağı sahipsiz kaldı. Ona üzülüyorum. O kahraman Habib-i Neccar'a selam olsun...

Daha yakın bir tarihten, Bir Sırp askerinin yiğitliğini hatırlatmak istiyorum. Bosna Savaşı'nda masumların kırıldığını görünce Sırp ordusunu terk edip Müslümanların safına geçti. Dinini, ismini değiştirmeden... Vicdanı soykırımı isyan etti. Müslümanlarla omuz omuza soykırımı karşı savaşırken öldü. Saraybosna Müslüman mezarlığına defnedildi. Bu yiğitliği de göremedim. Anadolu'nun bu kadar çoraklaşacağını hiç beklemezdim.

Sayın yargıçlar!

Ben adil yargılandığıma inanmıyorum. Benim masumiyetimi göremediniz. Suçlu ile suçsuzu ayırt edemediniz. Dava sürecim hukuk skandallarıyla dolu... Türk yargısına güvenimi yok ettiniz. Verdiğiniz ve vermediğiniz kararlarla itimadımı sıfırladınız. Yüzde 85'in içindeyim yani. Ki yargıya olan güvensizlik 1071'den bu yana en yüksek seviyeye çıktı. Yüzde 90'lara dayandı. Engizisyonla yarışyorsunuz.

Yaşadığım hukuksuzluklar saymakla bitmez... Avukat görüşüm kısıtlandı. Telefon görüşüm kısıtlandı. Kapalı görüşüm kısıtlandı. Mahpusluğumun her aşamasında özel hukuksuzlukların muhatabı oldum.

Hemen yan hücrede DHKP-C ve PKK'lılar her türlü etkinlikten yararlanırken ben ve benim gibi mahpuslar spor, sosyal, kültürel başta olmak üzere aktivitelerden kasten mahrum bırakıldım. Hapishane yönetimi ve İnfaz Hakimliği'ne başvurularım işe yaramadı.

İstediğim gazeteyi okumam engellendi. Her türlü sol fraksiyonun gazeteleri

okunabilirken, Anayasal hakkım olmasına rağmen Yeni Asya gazetesini okumam yasaklandı. Sol gazetelerin okunmasından rahatsız değilim. Okunsun ama Yeni Asya da okunsun.

Meclis'e yazdım... 'Güvenliği tehdit ve müstehcen yayın' diye cevap geldi.

Yersen tabii... Ankara'nın acınacak haline sadece acı acı güldüm.

Ombudsman'a yazdım... Oradan da 'bayide bulunmadığı' gerekçesiyle verilmediği cevabı geldi. Bakanlıktaki ilgili birim Meclis'e farklı Ombudsman'a farklı bilgi vermiş. Yasağa mazeret ve gerekçe üretmekte ne kadar zorlandıkları belli oluyor...

BENİM GÖKYÜZÜM TELLERİN ARDINDA

Hücrenin açıldığı minik bahçe bile kafeslendi. Bir avuç gökyüzü tellerle perdeli.... Bir ay önce kaybettiğimiz Ülkü Tamer'in bir dizesinde söylediği gibi 'İçime çektiğim hava değil, gökyüzüdür'...

Silivri'de içime çekebileceğim temiz, berrak gökyüzüm yok. Hayatı cezaevlerinde geçmiş Sabahattin Ali'nin meşhur şiirinde dile getirdiği gibi...

'Görmek istersen denizi / Yukarı çevir yüzü / Deniz gibidir gökyüzü...'. Benim gökyüzüm deniz gibi değil, tellerin ardında...

Devlet ya da bugünün iktidar sahipleri bana Çetin Altan'ın deyişiyle bir avuç gökyüzünü bile çok gördü... Alacakları olsun...

Suçumu bilemeden, neden tutuklandığımı öğrenmeden aylar geldi geçti.

İddianameden önce savcının hakkımda 3 defa ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası istediğini öğrendim.

İddianame suçumun değil suçsuzluğumun belgesi. 9 yazı başlığına atıf yaptığı iddianamesinde savcı, yazılar için 'Görünürde suç unsuruna rastlanmayan yazılar' tespitini daha doğrusunu itirafını kayıtlara geçirdi.

İlk duruşmada hepsini tek tek izah ettim. Zihinlerdeki şüphe bulutlarını dağıttım. Dostoyevski'nin Suç ve Ceza'daki sözünü tekrar hatırlatıyorum: '100 tavşandan bir at oluşturamayacağınız gibi 100 kuşkudan hiçbir zaman bir kanıt oluşturamazsınız'.

Siz yargıçlar yazı başlıklarından 'müşahhas kanıt' kanaati oluşturduunuz ve tutukluluğun devamına gerekçe yaptınız.

Bir hukuk skandalıdır....

Ayrıntılarını biraz sonra anlatacağım.

ÇÖKMÜŞ BİR DAVA

Zihnimde bir başka soru var... Bu nasıl bir dava ki... Bugüne kadar 3

duruşma açtınız... Her ay tutukluluk değerlendirmesi yaptınız... Ama hiçbir gazeteci yazar yazar tahliye etmediniz?

15 Temmuz'un merkez üssü akıncı davasında darbeci askerlerden bile tahliyeler yaşanırken darbeye, terörle en ufak ilişkisi bulunmayan gazeteci yazarlardan neden tahliye çıkmadı.

74 yaşındaki Şahin Alpay'ı dahi Anayasa Mahkemesi'nin 2, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin 1, toplam 3 kararına rağmen zoraki serbest bıraktınız. Serbest de bırakmadınız 'ev hapsi' verdiniz.

Gazetecilerden, yazarlardan, düşünce ve fikirden bu kadar korkunun sebebi nedir?

Ben veya biz, ağır suçlu olduğumuz için mi tutukluyuz? Hakkımda sağlam delil olduğu için mi tahliye edilmiyorum? Bir cinayet işlerken suçüstü mü yakalandım?

Bunu herkes gibi siz de biliyorsunuz. Ortada suç falan yok. Dosya bomboş. İddianame çürük. Mütalaa ondan da fecaat... Delil diye öne sürülen hiçbir yazı metninde suç unsuru yok. Olsaydı zamanında dava açılırdı.

Basın Kanunu'nun 26. maddesini tekrar hatırlatıyorum. Bir yazının ömrü 4 aydır. Eğer suç unsuru taşıyorsa 4 ay içinde dava açılması gerekir. Açılmadığına göre suç yok.

Suç delili olarak gösterilen yazıların delil mahiyeti yoktur. Bahse konu yazılar esas açısından hiçbir suçta delil olamaz. Bundan daha da önemlisi usul hukuku açısından da zamanaşımına uğramışlardır.

Zaman aşımı bu dava için neden söz konusu olmuyor?

Bu mahkeme farklı bir hukuk sistemi içinde mi görüyor kendini?

Sizden önceki iki başkan bu dosyanın boş, alınan kararların hukuki dayanaktan yoksun olması sebebiyle davayı bıraktı. Bunu herkes biliyor. Çökmüş bir dava sizin üzerinize kaldı.

DAVA ADALETSİZLİKTEN KIRILYOR

Adını koyalım... Bu bir hukuk davası değil. Bu davanın soruşturma, kovuşturma, muhakeme aşamasında hukuk yok. Kanun, nizam yok. Vicdan, adalet, insaf yok...

Bu hukuku katleden bir dava... Adaletin canına okuyan bir dava... Yarın Türkiye'ye büyük bedeller ödeyecek bir dava... Ülkenin ufkunu karartan...

Adliye önlerinde heykeli bulunan Adalet kraliçesini ağlatan bir dava...

Onun için Hukukun Kerbelası dedim. Hz. Hüseyin'in susuzluğu gibi

adalete susuzum dedim. Bir damla adalet vermediniz. Bu dava adaletsizlikten kırılıyor.

Bana inanmazsınız... Sayın Cumhurbaşkanı Erdoğan, Yargıtay'ın kuruluş yıldönümünde açıkça 'Yargıda sorun var, savcılar ve hakimler zalim, halk bunalmış ellerini semaya açar hale gelmiş' dedi

Anayasa Mahkemesi'nin kuruluş yıldönümünde benzer mesajları yine verdi ve şöyle dedi: 'Bir yerde adalete olan özlem çok fazla ifade ediliyorsa orada zulüm var demektir. Mazlumların ahı eğer Arşa yükseliyorsa ciddi bir adalet sorunu var demektir. Bu düzenin adı Adalet değil Zulüm düzenidir'.

DEVLETİN ZİRVESİ DE BENİM GİBİ DÜŞÜNÜYOR

Bu mesajın 'söz' olarak kalmamasını diliyorum.

Sayın yargıçlar!

Bu uyarı doğrudan size...

Bu dava siyasi bir dava da değil. Siyasi davaların iyi kötü ağırlığı olur. En azından hukukun kokusu iner. İçeriği, esası siyasi olsa da şekil olarak hukuka benzer. Bu bir siyasi davaya da benzemiyor.

Bu bir dava değil... Kerbela...

Bu dava hukukun dinamikleriyle, hukukun ilkeleriyle başlamadı ve hukukun kuralları işleyerek bu noktaya gelmedi.

Daha ilk günden hukuk skandalları ve hukuk cinayetleriyle yaralıydı.

Temeli çürüktü. İlk duruşmada söylediğim gibi iddianamenin her tarafından çatırtılar geliyordu.

Bu çürük temelin üzerindeki yapıyı kaldıramayacağı belliydi. Anayasayı ihlal ve silahlı terör örgütüne üyelik gerekçesiyle ceza talebi bu temel üzerine bina edilemezdi. Ve nitekim büyük gürültüyle çöktü.

AYM'nin 2, AİHM'in 1 Şahin Alpay kararı bu davayı çökertti. Bitirdi. Bu dava öldü. Sizlere ömür... Ben şimdi ölünün arkasından, enkaz yığınlarının arasından konuşuyorum.

Yargının ölüyü diriltme kudreti yok. Hep beraber çıkmaz sokakta yürüyoruz. Önümüz duvar. Bunu siz de biliyorsunuz biz de... İlla yolun sonuna kadar yürümeye gerek var mı? Yazık değil mi bize? Yazık değil mi ülkeye?

Bu davanın akıbeti bugünden belli... Siz ne kadar direnirseniz direnin adalet bir gün tecelli edecek. İstinaf olmadı, Yargıtay 'Adalet' diyecek...

AİHM'e kadar yolu var. Sonunda ben beraat edeceğim.

Bu davanın üzerinde bir el var.

Ben bir Ankara gazetecisiyim. Ben bu eli rahatlıkla görebiliyorum.

Tutukluk kararımın altında sizin imzanız var doğru ama o el yok mu o el...

Sizin omuzlarınıza bu elin vebali yüklendi. Emin olun herkes bunun farkında.

Sokaktaki vatandaş bile.

Merak ediyorum, mahkeme iki duruşma arasında 4 ay sonraya gün

verirken birden hızlandı. Neden? Bank Asya'ya yazdığınız yazının cevabını bile beklemeden dosyayı esas hakkındaki mütalaanın yazılması için başsavcılığa sevk ettiniz. Aceleniz nedir? Daha delilleri tartışmadan mütalaa önümüzde kondu.

Ben yazılarımın ısrarla bilirkşi tarafından incelenmesini istiyordum. Kabul etmediniz.

Biz gazetelerde bu davaların Haziran'a kadar bitmesinin istendiğini okuduk. Evet, o el yargılama takvimi üzerinde de çok etkili...

ÇÜRÜK MÜTALAA

Mütalaanın yazımı çok aceleyle getirilmiş. Tashih ve anlatım

bozukluklarıyla dolu... Dil kesinlikle hukuk dili değil. İki buçuk sayfaya sığdırılmış 'delilimsi' ve 'kanaatler'le iddia makamı ağırlaştırılmış müebbet hapisle cezalandırılmamı istiyor...

Bu kadar ağır ceza talebinin temeli iddianamede olduğu gibi esas

hakkındaki mütalaada da çürük... Deliller delil değil. Ceza maddeleriyle deliller arasında hiçbir ilişki ve bağlantı yok.

Bu bir müebbetlik ceza talebinin mütalaası olamaz. Bu mütalaanın

ciddiyeti yok. Gayri ciddi, dağınık, savruk ve pervasız... Gerçeklerden uzak.

Savcı bu mütalaasıyla adeta buzun sıcak olduğunu ve ateş parçası gibi yaktığını söylüyor. Hiçbir kelimesinde suç unsuru bulunmayan mesaj ve yazıları arka

arkaya sıralamış, silahlı terör örgütü üyeliği ve Anayasayı ihlal suçunu işlediğim sonucunu çıkarmış.

Nasıl bir hukuk mantığı, nasıl akıl yürütmedir... Anlamak zor.

Mütalaanın girişinde üyesi olmakla itham edildiğim silahlı terör örgütüyle ilgili hiçbir bilgi yok. Bu normal mi? Değil.

Bir de ek mütalaa çıktı... Bazı arkadaşlarla ilgili... Savcıya vahiy mi geldi ki... 20 gün sonra iddiasını değiştirdi. İkna edici bir gerekçesi olmalı. Var mı? Yok...

Şimdi ben size buzun bir kor gibi, bir köz gibi sıcak olmadığını

ispatlayacağım. Bu hem kolay hem zor benim için. Buzun sıcak olmadığını

herkes biliyor ama savcı farklı düşünüyor. Ve yargıçları da kendi tezine inandırmaya çalışıyor. Sayın mahkeme heyeti... Savcıya inanmayın. İddiası da tezi de çürük...

BU MÜTALAA YENİ BİR SUÇ TÜRÜ ÜRETİYOR

Benim girişte izah ettiğim ayetin de bulunduğu 8 adet twitter mesajım 'suç delili' olarak mütalaa da yer alıyor. Biz bunların hiçbirini yargılama sırasında konuşmadık. Tartışmadık. İddianamede de yok. Ek klasörlerde de yok. 11 Nisan tarihinde bize verilen CD'de de yok. Bu hukuki mi? CMK'ya uygun mu?

Yargılama usulüne uygun mu? Savcı bu açık gerçeği bilmiyor olabilir mi? Siz mahkeme heyeti, işlemlerinizde CMK'yı gözetmek zorunda değil misiniz?

Bu nasıl mütalaa? Bu nasıl yargılama?

Bu mahkeme Türk Hukuk Sistemine dahil değil mi?

Savcı, eylemlerimi yazarken o günlerde ortaya çıkan 'Ankara Çatı

İddianamesi' ile ilgili tweet mesajlarım için 'bazı yorumlarda bulundu' diyor?

Yorumda bulunmak suç mu?

Yasalarda yorumda bulunmak diye bir suç var mı?

Bu mütalaa yeni bir suç türü icat ediyor.

Bu açıkça suç üretmektir...

Suç olan hakarettir, küfürdür, aşağılamadır... Bunlar var mı benim mesajlarımda? Yok...

Yorumda bulunmak, benim Anayasal hakkımdır. Düşünce, fikir özgürlüğü kapsamındadır. İddia makamı, Anayasa'nın 26. Maddesinde güvence altına alınmış, düşünceyi açıklama ve yayma hakkımı, suç olarak niteliyor. Bu düşünce ve fikir hürriyeti hakkıma açık bir saldırıdır.

Yorumu savunmak vakit kaybı ama yine de içeriklerine girerek o tweetleri savunacağım.

İDDİANAMELER LÂYÜS'EL MİDİR?

'İddianamenin dili de içeriğe de kesinlikle hukuki değil' diye tweet atmışım.

Ne hikmetse savcı mesajın yarısını yazmış. Tam mesaj şöyle: 'İddianamenin dili de içeriği de kesinlikle hukuki değil... Hatta Siyasi bile değil. Kuş dili...'

Doğu Perinçek dili...'

Savcı mütalaaasına almadığı bölümden neden rahatsız oldu? Doğu Perinçek isminden mi? Ben anlayamadım.

Mesajın içeriğine dönersek... Evet, öyle düşünüyorum. Adı üzerinde iddianame... Eleştirilemez üzerinde yorum yapılamaz bir metin mi?

İddianameler layüs'el midir? Evet, dilini de, içeriğini de eleştirdim. Ne var bunda? Bu mütalaaya 'suç' diye tek yazılacak bir delil midir? Savcı, 'buz sıcaktır ve köz gibi yakıcıdır...' diyor.

Tek eleştirdiğim iddianame bu değil. Yüzlerce iddianameyi eleştirdim.

Bu kadar sıradan bir mesajı burada savunmak zorunda kaldığım için üzülüyorum. Türk yargısı adına utanıyorum.

El Cezire Türk'ün 'Paralel Yapı İddianamesinden: TSK içindeki yapılanma endişe verici boyutlarda' haberi üzerine yorum yapmışım...

Demişim ki: 'İddianamenin hedefi YAŞ kumpası. TSK'ya operasyon için zemin hazırlamak, AKP kumpas maharetini Balyoz'da gösterdi'.

Evet, böyle yorumladım. Suç mu? Böyle düşünmüşüm. İddianamenin YAŞ öncesi çıkmasını manidar bulmuşum. Buna katılırsınız, katılmazsınız... Ayrı şey. Kanunlara göre suç nerde? İddianame yorumlamak ne zamandan beri bu ülkede suç oldu?

Diğer delil... 'Savcı avcı değildir. Cadı avı yapamaz. Suçun izini sürer.

Suçluyu tespit eder. Senaryo yazmaz. Roman, senaryo yazarların işi, yargının değil' diye yazmışım.

Savcı bu tweet mesajıyla çatı iddianameyi kastettiğimi nereden biliyor?

Genel bir mesaj olamaz mı? Yazdıklarım doğru değil mi? Savcı aksini mi düşünüyor?

Savcının, avcı olduğunu, cadı avı yapabileceğini, senaryo yazabileceğini mi düşünüyor da bu mesajı 'suç delili' olarak mütalaaya yazmış. Bu mesaj tertemiz... hiçbir suç unsuru yok. Anlayacağınız savcı 'buz sıcaktır...' diyor.

Anadolu Ajansı'nın Çatı İddianamesi haberi üzerine de 'İddianameden çok YAŞ kumpasına benziyor' diye yorum yapmışım. Bir yorum bu... Bir düşünce...

Ne var bunda? Siz farklı düşünebilirsiniz? Ben o habere böyle yorum getirmişim.

Suç mu? Hangi kanuna göre suç?

AK PARTİ LÂYÜS'EL MİDİR?

Savcı o kadar çaresiz ki hukuki değerlendirmesine zemin oluşturacak delil bulmakta o kadar zorlanmış ki... Bulabildiği de bu işte. Habere yorum.

Ayıptır... Günahtır... Zulümdür...

Savcı, 'Eğer bir ülkenin Adalet terazisi bozulmuşsa felaketi bekleyin' mesajında da suç bulmuş...

Allah aşkına ne var bu cümlede. Neresi yanlış. Adalet terazisi bozulmuşsa

mülkün temeli kalır mı? Felaketler, hukuksuzluklar, zulümler yaşanmaz mı? Savcı farklı mı düşünüyor yoksa? Adalet terazisinin ayarının bozulmasını normal mi görüyor?

Savcı bu mesajı mütalaaya yazarak adalet terazisinin ayarını fena halde bozmuş... Ve diyorum ki... Felaketleri bekleyin... Terazisi bozuk bir yargı adalet dağıtamaz. Adaletsiz bir devlet ayakta kalamaz. Adaletsiz bir toplum huzur içinde yaşayamaz.

‘AK Parti umuttu. AKP ile fiyasko oldu. Çete ile felakete dönüştü’ mesajını da mütalaaya almış iddia makamı. Yazılarda da benzer bir durum var. Ben Ankara gazetecisiyim. Siyaset yazmak benim işim. Politikalarına göre AK Parti’yi takdir de ederim, eleştiririm de kime ne?

Bu bir parti eleştirisidir.

Hükümet eleştirisi değil. Devlet eleştirisi değil. Parti politikaları ile hükümet politikaları ve devlet politikaları bir değildir. Hükümeti ve devlet politikalarını eleştirmek suçmuş gibi bunu belirtme gereği duyuyorum. İçinde bulunduğumuz şartları görünüz...

Parti politikası eleştirisinin yargının konusu olmasını ben anlayamıyorum. Anlayabilen birisi izah etsin.

AK Partililer bile rahatsız olmamışken savcı parti eleştirisinden niye rahatsız oldu, niye gocundu acaba? Savcı kraldan çok kralcılık mı yapıyor? Ankara’da siyasette kralcılar pek sevilmez. Hatırlatayım.

Savcı AK Parti’ye ‘kutsiyet’ mi atfediyor? Savcının AK Parti’yi koruma kollama görevi mi var?

AK Parti’yi eleştirmenin suç kapsamına gireceği 40 yıl düşünsem aklıma gelmezdi. AK Parti kuruluş felsefesi, reformcu kimliğiyle umuttu. Sonra AKP’leşti. Ve partide çeteleşmeler yaşandı. Bunu Ankara’da yaşayan herkes biliyor. AK Parti yönetimi de biliyor.

Ahmet Davutoğlu olayı yaşanmadan, AK Parti’deki gruplaşmalara, çeteleşmelere dikkat çekmişim. Sayın Cumhurbaşkanı Erdoğan Bir ay önce milletvekilleriyle yaptığı toplantıda ‘Trenden inenlerden, hırslılardan, trenden atılanlardan’ söz etti. Siyaseti iyi okumuşum. Kendimi tebrik ediyorum. Savcıya buradan ekmek çıkmaz. Suç’un s’si yok. Buz sıcak değil...

Sayın yargıçlar!

Savcıya inanmayın. Buz soğuktur... Köz gibi yakmaz, üşütür.

Benim darbe günü attığım mesajlar bunlar... Savcı 'Darbe günü' diyerek algı operasyonu yapıyor. Güya darbeye mesajlar arasında ilişki olduğunu ima etmeye çalışıyor. Ben izah ettiğim gibi medyada çıkan haberler üzerine kendi yorumlarımı yazdım. Benim mesaj attığım saatlerde darbenin d'si yok. Gündüz atılan mesajlar...

Gece saatlerinde hareketlenme başlayınca da mesajlar attım. Savcı onları pas geçmiş. Savcının onları da görmesini ve mütalaaya almasını beklerdim. Görevini eksik yapmış. İlk saatlerden itibaren attığım mesajları size okuyacağım... Darbeye nasıl karşı çıktığım görülsün...

'Darbeye hayır...'

Devam ediyorum... İş ciddileşti çünkü:

'Namlusunu halka çeviren, Meclis'i bombalayan askere lanet olsun...'

Tavır, tepki, duruş, itiraz çok net değil mi?

Bitmedi:

'Çare Demokraside... Darbeye hayır...'

Bir başka mesaj:

'Demokrasiden dönüş yok... En kötü demokrasi darbeden iyidir'.

Ve devam ediyorum:

'Ben namlusunu halka ve demokrasiye çeviren askeri kim olursa olsun lanetlerim... Böyle bilene...'

Ve:

'Yazık bu ülkeye...'

YARGILANMAMIŞ 15 TEMMUZ'A İHANET

Ben kesinlikle 15 Temmuz kanlı darbe girişimiyle siyasetin ve hukukun hesaplaşmasından zerrece rahatsız değilim. 15 Temmuz'un önünde arkasında, uzağında yakınında kim varsa, hesap sorulmasından, suçluların en ağır cezaya çarptırılmasından yanayım. Ama 15 Temmuz üzerinden başka hesapların

görülmesine ve buna hukukun alet edilmesine ise itirazım var. Bu 15 Temmuz'un ruhuna da şehitlere de ihanettir. 15 Temmuz'u arka fona koyarak gazetecilerin yargılanması ne hukuka ne insanlığa ne de hakikate sığar. Bu yargılanmalar 15 Temmuz darbe davalarını sulandırmaktan başka bir işe yaramaz.

Başta 15 Temmuz kanlı darbe girişimi olmak üzere darbelere karşı tavrım çok nettir. En sıcak saatlerde attığım tweet mesajlarını paylaştım sizinle. Ve dosyaya da konmasını istiyorum. Savcının bunları dikkate almasını lehe delil

olarak gündeme getirmesini beklerdim. Siz yargıçlar dikkate alırsanız ne ala...
Almazsanız tarih alır...

Mütalaadaki diğer delillere geliyorum. 'Suç kanıtı' diye mütalaada yer alan ancak hiçbirinde en ufak suç unsuru bulunmayan konuşma ve yazılarımı dikkatlerinize sunacağım.

'09.01 2014 tarihinde Beyaz TV'deki katıldığı bir programda' söylediğim ileri sürülen bir cümle suç delili olarak gösteriliyor. Mütalaadaki ifade şu...
17-25 Aralık operasyonları sonrasında polis müdürlerine yönelik operasyonları kastederek 'AK Parti'nin kandırıldığını ve kumpasa düşürüldüğünü' söylemişim. Suça bakın suça... 4,5 yıl önceki programı ayrıntısıyla hatırlamam mümkün değil. Kimin programıymış... Programda kimler varmış... Ben önünde arkasında neler söylemişim... Dosyada bunlar yok. Sadece bir cümle... O da muhtemelen 'Google'dan alınma. Bütün deliller öyle. AK Parti kapatma davasında da savcı Google'a bakarak yazmıştı iddianamesini. O davaya AK Partililer 'Google Davası' demişti. Bu dava da farklı değil. Bütün dokümanlar Google'dan... AK Parti'nin kulakları çınlasın... Aslında kendimi daha iyi savunabilmem için programın detaylarını bilmem lazım. İddianamede yok. Eklerinde de konuşmanın dökümü yok. Hukuka uygun mu bu? Değil.

Beyaz TV kimin biliyor musunuz? AK Parti'li Melih Gökçek'in... AK Parti'nin, en ateşli savunucusu yayın organlarından birisi Beyaz TV. Kamuoyunun yakından bildiği gerçek bu...

Ben 17-25 Aralık'tan sonra AK Parti'nin ekranı durumundaki Beyaz TV'ye çıkmışım. Bu benim mutedil, AK Parti tarafından da kabul gören üslubumun tescilidir. Suçun değil suçsuzluğun delilidir. Bunu mütalaasına aldığı, tarihin önünde beni akladığı için savcıya müteşekkirim ama kendi adıma. Türk yargısı ve hukuk adına ise üzüntülüym.

'AK Parti'nin kandırıldığını, kumpasa düşürüldüğünü' söylememin nesi suç? Basit, sıradan bir eleştiri bu... Ayrıca AK Parti içinde de taraftarı olan bir düşünce bu.

Savcı yoksa AK Parti'nin yanılmadığını, yanılmayacağını ve kumpasa düşmeyeceğini mi sanıyor?

Savcı nerede yaşıyor? Hangi dünyada...

AK Partililerin en yukarıdan en aşağıya kadar kandırıldığını ve kendilerine kumpas kurulduğunu söylediklerini duymadı mı?

NE ZAMANPEREST NE AKPEREST, BEN HAKPERESTİM

Ben onların söylediğini tekrar etmişim... Birileri AK Parti'yi kandırdı ve kumpasa getirdi demişim. Hala da öyle düşünüyorum. AK Parti'de böyle düşünenlerin çoğunlukta olduğunu biliyorum. Ben siyasetin nabzını en iyi tutan gazetecilerden biriyim. AK Parti'yi benim kadar iyi tanıyan başka gazeteci yok. Bunları söylediğim için yanlış anlaşılabilirim. AK Parti'nin ilkeli, reformcu politikalarına destek verdim ama ben Bir AKPEREST değilim.

HAKPERESTİM BEN. Dünya böyle bilsin. Böyle hatırlasın beni. Zaman Gazetesinde yazdım ama yayın politikalarını kayıtsız şartsız destekleyen bir ZAMANPEREST de değilim.

Ben HAKPERESTİM. Doğruya doğru, yanlışla yanlış derim...

Yazılarımın yayınlandığı ve 26 yıl emek verdiğim Zaman Gazetesi yasal ve meşru bir yayın organıydı. T.C. kanunlarına göre yayın yapan ve devlet tarafından denetlenen bir gazeteydi. Çalıştığım süre içinde Zaman'da hiçbir terör, şiddet ve illegal olaya tanık olmadım. Devlet de olmadı... Ki işlem yapmadı. Pırıl pırıl insanlarla çalıştım. Zaman'ın hakkını teslim etmek benim HAKPEREST olmamın gereğidir.

Eğer HAKPEREST olmasaydım bugün karşınızda olmazdım...

HAKPEREST olmanın da bir bedeli olduğunu yaşayarak öğrendim. İçinde bulunduğumuz süreç HAKPEREST'i mahkûm eden bir süreç. AK Parti'nin kulakları çınlasın.

AKPEREST olup haksızlıkları, hukuksuzlukları sineye çekerek dünyanın nimetleri içinde yüzmektense, HAKPEREST olup zindanda çürümeye razıyım.

Ben zulmün kılıcı olmam, mazlumun zırhı olurum... Hayat düsturum budur.

AK Parti'nin kandırıldığını ve kumpasa getirildiğini söylemek 2018

Türkiye'sinde suç oldu... Duy Türkiye...

22 Şubat 2015 tarihli yazı...

Başlık 'Gül'ün uyarısı'. Uyarının sahibinin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül olduğunu söylememe gerek var mı?

Gül, Erdoğan'ın tarzını kastederek 'Ben Türk tipi Başkanlığa karşıyım' demiş ben onu analiz etmişim. Sayın Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın AK Parti ile ilişkisini eleştirmiş Anayasal açıdan sorun olduğunu söylemişim. Kurucusu ve lideri olduğu AK Parti ile bağını koparamadı Sayın Erdoğan. Siyasi partiler karşısında tarafsızlığı vaaz eden ilgili Anayasa Maddesi'nin askıya alındığını, Sayın Erdoğan'ın Başbakan Davutoğlu'ndan daha AK Partili davrandığını

söylemişim.

Ne var bunda? Bunlar herkesin gözü önünde cereyan etmedi mi? Sayın Erdoğan'ın tarafsız davrandığını AK Partililer bile söyleyemedi. Muhalefet partileri CHP ve MHP'nin söylediklerini hatırlatmaya lüzum görmüyorum.

Sayın Erdoğan ve AK Parti de ortada Anayasa açısından problem olduğunun farkındaydı ki, iki yıl sonra 16 Nisan 2017'de de Anayasa değişikliğini referanduma götürdü. 'Partili Cumhurbaşkanı' bu Anayasa değişikliğinden sonra mümkün olabildi, meşru hale geldi.

16 Nisan referandumu, Gül'ün uyarısı ve benim yazımın haklılığının ispatıdır. Bir suçun delili değil aklı olan herkesin gördüğü bir gerçeğin tespitinden ibarettir.

Şu hale bakınız... Sayın Cumhurbaşkanı Erdoğan'a anayasayı hatırlatmam takdir edileceği yere anayasayı ihlal suçu sayılıyor. Buna ne denebilir ki... Yazıyı, 'Erdoğan, Abdullah Gül'e kapalı... Başkanlık meselesinde değil her konuda. Sadece öteki Abdullah'a yani Öcalan'a açık. PKK'yı Cemaatten daha hoş görmesi boşuna değil' diye bitirmişim. Bu satırları o günün gündemi içinde değerlendirmek lazım.

Abdullah Gül konusundaki tespitim birebir doğru çıktı. Bugün de geçerliliğini koruyor. Diğer bölümün paradigması değişti. Açılım süreci bitti. Ama o tarihi hatırlayın... Diyarbakır meydanında PKK'nın bayrakları, Öcalan'ın posterleri eşliğinde Öcalan'ın mektubu okundu... PKK'lılar trafik kontrolü yapar hale geldi. Anımsayın o fotoğrafları.

Bir fırsat ve umut olarak gördüğüm açılım sürecinin ilerleyen safhalarında ortaya çıkan manzaralardan rahatsızlığımı televizyon konuşmalarında ve gazete yazılarında yansıttım. Evet, o tarihlerde AK Parti'ye PKK daha sempatik geliyordu... AK Partililerin PKK ve Öcalan'la ilgili sözleri arşivlerde...

İNSANİ DAVRANIŞ SUÇ MU?

17 ve 19 Aralık 2014 tarihinde yazdığım iki yazı da savcının radarına girmiş. Ekrem Dumanlı'nın gözaltına alındığı operasyonu konu edinmişim. Kim Ekrem Dumanlı... Benim çalıştığım gazetenin Genel Yayın Müdürü. İnsanlık diye bir şey var. İddialar hukuktan, insaftan, vicdandan nasipsizdi... Bu mütalaa insanlıktan da nasipsiz...

Gazetenin yayın yönetmeni Ekrem Dumanlı'nın gözaltına alınmasıyla ilgilenmem her şeyden önce insani bir tavidir. Bundan nasıl bir suç çıkarılabilir?

Çağlayan Adliyesi'ne gittim... İnsan olduğum için gittim. Gitmeseydim insanlıktan çıkardım. Savcı bunu hangi suçun kanıtı olarak mütalaaya aldı acaba...

O iki yazıda da Ekrem Dumanlı ve yine Ankara'da birlikte çalıştığımız Hidayet Karaca'ya insani nedenlerle destek çıkarken 'Adaletin bittiğini, vicdan ve insafın kalmadığını' söylemişim. 'Tehditle korkutulacak isimler değil, veremeyecek hesapları yok çünkü' demişim.

Bunları söylemek suç mu? Ben bir suça mı sahip çıkmışım. Bir suçu mu övmüşüm. İnsanlığımı göstermişim. Ama gelin görün ki Savcı 'insanlığı' suç delili olarak gösteriyor. Ne diyeyim...

Doğru söylemişim... Adalet bitmiş, vicdan ve insaf kalmamış... Ben 22 aydır ne adaleti görebildim ne de vicdan ve insafı...

31 Aralık 2014 tarihli yazım da suç delilleri arasında... Ben her yılın sonunda siyasi açıdan değerlendirme yaparım. 2014' E mahsus değil. Önceki yıllara da bakılabilir. Ankara yani siyasi odaklı OLARAK eski yılı yorumlarım. Aslında yorumdan çok bir hatırlatmadır, yıl içinde yaşanan siyasi olayların dökümüdür. '2014'e veda' başlığıyla yazdığım yazıyı şöyle bitirmişim: 'Bugün 2014'ün son günü... Fırtınalı sancılı bir yıld. 2015'e sarktı. Sancı doğumun da habercisi. 2015 umut...'

Savcı son cümleye takılmış... Anayasa ihlal suçunu yakalamış. Yeni yıl için 'umut' dilemek, siyasette iyi gelişmelerin olmasını temenni etmek hangi hukuk sisteminde, hangi ilkel rejimde suç olabilir?

Savcı mütalaayı başından savmış anlaşılın... Yoksa bunlar Anayasayı ihlal veya terör örgütü üyeliği gibi bir savın delili olamaz. Ben savcı kelimesinin İddia demek olan 'Sav'dan geldiğini sanıyordum.

Bu iki cümlede savunma yapılacak bir husus görmüyorum. Türk yargısı adına üzüntülerimi bildiriyorum.

28 Aralık 2014'te 'Devletin hukuk vasfıyla birlikte merhametini de kaybettiğini' yazmışım. Savcı bunu da Anayasa'yı ihlal suçunun delili olarak mütalaasına almış.

Bugünleri de mi görecekti mahkeme salonları... Devletin hukuk vasfını, merhametini kaybettiğini söylemek idamlık suç 2018 Türkiye'sinde... Ben o cümleyi hangi olay üzerine yazmışım biliyor musunuz?

Anlatayım da görün...

Haklı mıyım? Haksız mıyım?

SUÇA BAK!

Konya'da 16 yaşındaki lise öğrencisi M.E.A Cumhurbaşkanı'na hakaret ettiği iddiasıyla okulu ve sınıfı basan polis tarafından göz altına alınmış ve tutuklanmış. 16 yaşında bir çocuk ve sınıfa baskın... Varsa suçu elbette yargılanır. Ben yargılanmasını değil operasyonun şeklini eleştirmiş ve 'Çocuktan Korkan Devlet' diye yazmışım.

Hala aynı düşünüyorum... Devlet 16 yaşındaki çocuktan korkmaz...

Devletin polisi okul basmaz... Bir öğrenciyi arkadaşlarının gözü önünde kelepçeleyip götürmez.

Size bir cümle okuyacağım... Savcının da dikkatle dinlemesini istiyorum...

'Eğer bir Devlet kudret sahibi olup da şefkat ve merhametini yitirirse, tıranlaşır, zorbalışır...'

Bu benim cümlem değil. O yazı bu cümleyle başlıyor. Bunu söyleyen o dönem Başbakan olan Konya Milletvekili Ahmet Davutoğlu...

Benim yazdığımdan daha ağır bir cümle... Savcı şimdi Davutoğlu'na da Anayasayı ihlalden dava açacak mı? Savcının hukuk mantığı bunu gerektirir. Ben çok daha hafifini söylemişim müebbetle yargılanıyorum. Davutoğlu'na da bir dava bekliyorum...

12 Aralık 2014 tarihinde bütçe görüşmelerini yazmışım. Ben Ankara gazetecisiyim. Meclis'in faaliyetleri benim ilğim alanımdır ve yazılarımanın

konusudur. Her yıl tekrarlanan bütçe görüşmelerini de yakından izlerim. Bütçe atmosferini de siyasetin nabzı olarak yazarım. Okurum benden bekler. Ben köşe yazarı değil köşe muhabiriyim.

Davutoğlu'nun 'Başbakan' olarak ilk, yasama döneminin de son bütçesi olduğu için ayrıca önemsemişim. Davutoğlu'nun performansını değerlendirmişim. Muhalefet liderleri bütçeyi değil siyasetin sıcak konularını gündeme getirmiş, Davutoğlu da cevap vermiş. Hava durumunu anlatır gibi Meclis'in siyasi havasını yansıtmışım. Çok fazla yorum yok, eleştiri yok. Tartışmaları dinledikten sonra '2014 bütçe görüşmeleri de gösterdi ki AKP, Saray, 17 Aralık, yolsuzluk ve VİP torpil iddialarının altında kalmış durumda...' diye kanaatimi yazmışım. Bunun nesi suç? Davutoğlu, muhalefetin iddialarına, salvolarına cevap vermekte yetersiz kalmış. Üstelik 'Benim çocuklarım temiz' diyerek imada bulunmuş ve AK Parti'yi karıştırmış.

Meclis'in bütçe oturumunun fotoğrafını çekmenin Anayasayı ihlal suçunun delili olacağını 40 yıl düşünsem aklıma getiremezdim. Savcı AK Parti'ye

Yaranmaya mı çalışıyor acaba?

Bu yazıda şüphenin, suçun bırakın varlığını, kokusu bile yok.

Bir, 'evlere şenlik delil' daha... 5 Nisan 2015 tarihinde seçim kararı alan

Meclis'in 4 yıllık yasama dönemini değerlendirmişim. Meclis'in dönemi

rakamlarla anlatılır. Yazının başlığı da '24. Dönemi nasıl bilirsiniz?' ...

Bitmiş, kapılarını kapatmış bir dönemin bir kritiği... Bunu her Ankara

gazetecisi yapar. Gelenektir... İyisiyle kötüsüyle bir dönemin satır başları yazılır.

Tarihe mal olmuş 24. Dönemi yorumlamışım. AK Parti'nin Yeni Anayasa

vaadini yerine getirmediğini söylemişim, reformcu kimliğini unuttuğunu

belirtmişim, 17 Aralık sınavını iyi veremediğine dikkat çekmiş, torba kanunları

eleştirmişim.

Ve yazıyı şöyle bitirmişim: 'Bu dünyada Yüce Divan yoksa öteki dünyada

Hakk'ın Divanı var. Paket paket, torba torba düzenlemelere yol veren 24.

Dönem AKP milletvekilleri pek yakında aranızda dönecek'.

Bu bir Meclis değerlendirmesi... Siyasi bir yorum. Çoğunluğu bulunan AK

Parti'ye bazı hatırlatmalar... Hepsi bu.

Suç nerede Allah aşkına...

Savcı, AK Parti'den farklı düşünmeyi suç mu sayıyor yoksa?

Meclis iktidarıyla muhalefetiyle Yüce Divan'a geçit vermemiş. Dikkat

çekmişim. Ahiret'te Hakk'ın Divanı var demişim... İnanıp inanmamak kişinin

bileceği iş.

Ben inanıyorum ve Hakk'ın Divanı var. Bu mahkeme orada tekrar

görüülecek. Ben Mahkeme-i Kübra'da müşteki olacağım.

Evet, siyasete Hakk'ın Divanını hatırlatıyorum. Suç mu işliyorum? Halka

AKP milletvekilleri aranızda dönecek demişim... Dönecek, seçim var çünkü...

Algı ile olgu arasındaki farkı görüyor musunuz? Savcı algı yapıyor... Ama

olgu ne kadar farklı.

Ben hangi motivasyonla bu yazıların suç delili olarak mütalaaya girdiğini

çok merak ediyorum. Çaresizlikten olmalı...

Savcının bana iyilik yaptığını düşünmedim değil. Her bir suç delili gollük

pas... Muz orta futbol tabiriyle... Ve hepsi gol... Hem de 90'dan. Jeneriklik.

Eğer öyleyse teşekkür ederim.

SÖYLEYEN BAYAN GÜL, SUÇLANAN BEN

Buyurun bir gollük pas daha... 27 Şubat 2015'te tırnak içinde '28 Şubat'ta

bile bunları yaşamadık' başlığıyla yazmışım. Tırnak olduğu için cümlenin benim

olmadığını anlamışsınızdır. Bunu kim söylemiş olabilir? 11. Cumhurbaşkanı, Sayın Abdullah Gül'ün eşi Hayrünnisa Gül Hanım. Bir isyan cümlesi... Çankaya Köşkü'nde son günlerinde adeta patlıyor Sayın Hayrünnisa Gül. Öfkeli ve sert ses tonuyla aynen şöyle söylüyor: 'Bize çok saygısızlıklar, yanlışlıklar yapıldı. Bu süreçte yaşadıklarımızı 28 Şubat döneminde, benim başörtümün tartışıldığı günlerde bile, bu kadarını görmedik'.

Yazının yazılış amacı başlıktan da anlaşılacağı üzere Sayın Hayrünnisa Gül'ün çıkışına dikkat çekmek. Bunu sadece ben yazmadım, her Ankara gazetecisi yazdı.

Sayın Gül o sözleri benim de bulunduğum önemli bir toplantının çıkışında söyledi. Ve gündeme bomba gibi düştü.

O dönemde yaşananlar sadece Gül'e, değil herkese 28 Şubat sürecini hatırlattı. Bazı Ak Partililer de dahil. Saadet Partisi kaç defa açıklama yaptı: 'Yaşananlar 28 Şubat'tan beter' diye.

Bazı operasyonların 28 Şubat sürecini hatırlattığını söylemek nasıl suç olur? Nasıl Anayasayı ihlal suçunu oluşturur? Kanun bunun neresinde? Hukuk bunun neresinde?

Savcı hadi aynı hukuk mantığını, Sayın Hayrünnisa Gül için de işletsin bakalım... Üstelik Bayan Gül'ün açıklaması çok daha etkili oldu ve Ankara'da büyük fırtına kopardı. Savcı Bayan Gül'e dava açmaya cesaret edebilecek mi? Üstadın ifadesiyle 'Öz yurdunda garip öz vatanında parya' olan Mustafa Ünal'a olmayan suçun delilleriyle dava açmak ve müebbet ceza istemek kolay. Tutarlı davranışı Sayın Davutoğlu ve Bayan Gül için de bekliyorum Savcıdan. Bu yazılara suç delili denmesi kara mizah konusudur... Ben gülüyorum.

Ama Türk yargısı ağlanacak halde, ağlayın...

Hal bu iken maalesef burada ciddi ciddi cevaplandırmak ve kendimi savunmak zorunda kalıyorum. Tarihe not düşmek istiyorum çünkü.

Mahkemenin nasıl bir hukuk skandalına sahne olduğunu göstermek istiyorum. 28 Şubat demişken... 28 Şubat paşaları müebbet ceza aldı. Ama hiçbiri tutuklanmadı. Postmodern darbenin aktörleri olduklarını hukuk tespit etti ama tutuklamadı. Fakat burada darbeyle, terörle, suçla ilgisi olmayan ben 22 aydır tutuklu yargılanıyorum. 28 Şubatçılara gelince 'PAŞA HUKUKU' bana gelince 'ENGİZİSYON HUKUKU...'. Tarihe havale ediyorum...

Mütalaada benimle ilgili kısmın K bendindeki yazının metni dosyada yok. Ya da bana gelmedi. Avukat eksik getirdi. 17 Aralık 2015'te yazdığım yazıda 'Suçsuz hayırsever insanların paralel devletle herhangi bir ilişkisinin olamayacağını' söylediğim için Anayasayı ihlal etmişim. Cümle çok açık değil mi... Suçsuz hayırseverlerle ilgili... Suçlularla ilgili değil. Suçsuz hayırseverlerin paralel devletle ilişkileri olacağını mı düşünüyor acaba Savcı... Bunu savunmak bile vakit kaybı. Ama savcıya göre suç delili.

Bundan ne suç çıkar ne de delil olur? İddia ediyorum: Dünyadaki hiçbir hukuk sistemi bu cümlede suç unsuru bulamaz.

BAŞLIK SKANDALI

Şimdi geldik en keyifli bölüme... Mütalaanın L maddesi'ne... Hem örgüt üyeliğine, hem Anayasayı ihlal deliline. İddianamede yer alan yazı başlıklarının tekrarı. Parantez açıyorum. Yazılardan birisinin metni internet ortamında oluşturulmuş bir sayfa gazete maketinde yer almış. Bu sıhhatli bir delil değildir. Başlığı verilmiş iki tane yazının metni ulkucudunya.com ve ulkucugorus.com sitelerinden dosyaya konmuş. İnternet sitesinden yazılar alınırken yazı meninde oynamalar yapılır. Ben her iki siteye yazı yazmadım. Zaman Gazetesine yazdım. Ben bu yazının aslı gibidir belgesi getirilirse delil olarak kabul ederim. Bu gayriciddilik davanın perişanlığını da gözler önüne sermektedir. Savcı 'L maddesindeki yazıda' diyor. Hangi yazıda? Orada 8 tane yazının başlığı var. Bu nasıl cümle? Bu nasıl Türkçe...

Başlıkları yazı mı sandı acaba? Yazılardan söz ediyorsa o yazı metinleri nerede? Ben bir yıldır hem bu kürsüde hem de dilekçelerimde, iddianamede başlığı verilen yazıların metinlerinin dosyaya konmasını talep ettim. Başkan 5 Nisan'daki duruşmada 'Yazı metinleri dün geldi' dedi. Böylece sadece yazı başlığıyla tutukluluk değerlendirmesi yaptıklarını ikrar etmiş oldu.

Bu kısacık cümle yargılamanın hali pürmelalini göstermesi açısından hayati önemde... Bir hukuksuzluğun, bir skandalın itirafıdır...

Ama bir problem var. Hem de büyük bir problem.

O gelen CD'de benim yazı metinlerim yok.

Ne olacak şimdi?

Sırf bu bile bu davayı çökertir.

Şimdi ben soruyorum... Hem Savcı'ya... Hem siz yargıçlara...

Çünkü beni 22 aydır bu yazı başlıklarıyla tutukladınız. İddianamedeki tek delil buydu. Sadece yazı başlığı...

Şimdi tek tek soruyorum...

Şu başlıklardan nasıl suç çıkardınız?

Nereye? ... 22 Aralık 2013 tarihli yazı başlığı...

Burada suç nerede? Hangi harfte? Bu yazının altında ne yazıldığını nereden biliyorsunuz? Tahmin mi ediyorsunuz? Keramet mi gösteriyorsunuz?

Müneccimlik mi yapıyorsunuz?

‘Kuvvetli suç şüphesidir, müşahhas kanıttır’ hükmüne nasıl vardınız?

Cevabınızı gerekçeli kararda bekliyorum.

Diğer başlık... 2013’e veda ederken... 29 Aralık’ta yazmışım... Bu harflerin hangisinde suç var? Rakamlarda mı suç var? Şifre olduğunu mu düşünüyorsunuz yoksa? Ben 22 aydır bu başlıklar yüzünden tutukluyum. Onun için tutukluluk kararlarımın altında imzası olan siz yargıçlara çok kırgınım ve öfkeliyim. Bu başlık hangi suçun delili olabilir?

10 Ocak 2014 tarihli ‘Kumpasa gelmek’ başlığında sıra.

Kim kumpasa gelmiş, kim kumpasa getirilmiş, kim kumpas kurmuş, kime kumpas kurulmuş?

Bu başlıktan bu soruların cevabını çıkarabiliyor muyuz? Ak Partililerin sık tekrar ettiği “KUMPAS” kelimesini kullanmak mı suç?

28 Şubat’ın yıldönümünde şu başlığı atmışım: ‘28 Şubat’ın 2014 versiyonu’.

Hangi olaylar üzerine söylemişim yok. Sadece başlık var. Savcı akıl yürütmüş, benim bu başlığın altına suç unsuru taşıyan cümleler kurduğumu varsaymış. Ve işte suçun delili diye huzurunuzda getirmiş. Siz yargıçlar da savcıya hak vermiş beni tutuklamışsınız. Bana yazık değil mi? Türkiye’ye yazık değil mi? Bu mahkeme salonları böyle skandal gördü mü?

Bu tarihin eşini kaydetmediği bir hukuk skandalıdır... Bir Hukuk cinayetidir... Tam hukuksuzluk halidir.

Dünya duysun...

‘Yeni Parti mi?’ 7 Şubat 2014 tarihli yazı... Bu başlık sizde hangi suçu uyandırıyor? Bu başlığın altında suç olabilecek nasıl bir metin olabilir ki ben Anayasayı ihlal suçu işlemiş olayım? AK Parti’ye rakip olabilecek bir parti kuracağımı falan mı düşündü acaba Savcı? Beni bu başlıkta tutukladınız. Savcı bu başlıkla bana 3 müebbet istiyor? Hukuk, vicdan, insaf bunun neresinde? Haydi söyleyeyim... Yeni parti kurulabileceğini ifade eden o tarihte Başbakan olan Sayın Recep Tayyip Erdoğan. Siz onun sözünü yargılıyorsunuz burada.

‘17 Aralık Milli Güvenlik Sorunu’ başlıklı yazıyı 2 Mart 2014’te yazmışım.

Bu başlık savcıyı huylandırabilir. 17 Aralık geçiyor çünkü. Ama altında ne olduğunu nereden biliyor? 17 Aralık operasyonunu yorumladığına göre suç işlemiştir diye mi düşünüyor? Yargı ihtimale göre hareket eder mi? Etmezse bu başlıklarla beni niye tutukladınız. Şimdi bu başlıklarla beni Anayasa ihlalle niye yargılıyorsunuz? Benim attığım bu başlığı İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı 4 yıl sonra attı.

‘Milli Güvenlik sorunu’ olduğunu söylediğim o genç İranlı Reza Zarrab hakkında soruşturma başlattı. Yargının haline bakınız... Bir başka savcı o başlıktan dolayı beni yargılıyor. Türk yargısının düştüğü bu duruma çok üzülüyorum...

7 Mart tarihli bir başlık... ‘AK Parti Zorda’... Evet, Türk yargı mensupları bu başlıktan nasıl bir suç çıkardınız? Hangi yeteneğinizle bu başlığı suç kapsamında değerlendirdiniz? AK Parti’nin zorda olması Savcıyı niye ilgilendiriyor? İftira mı atmışım? AK Parti zorda olamaz mı? Zora düşmez mi?

Siz yargıçlar bu başlığa ‘müşahhas delil’ dediniz ve beni tutukladınız. Ayıp etmediniz mi?

Bu hukuksuzluğu nasıl sindireceksiniz? Bu da bir hukuk skandalı, bir hukuk cinayeti değil mi?

Hadi metinle ilgili ipucu vereyim... AK Parti’nin yerel seçimlerde İstanbul ve Ankara’da zorlanacağını yazmışım. Zorlanmış da... Sanki suçmuş gibi bunu söylemeyi bile söz israfı sayıyorum. Ama lanet olası şartlar söylemek zorunda bırakıyor. Size buzun soğuk olduğunu söylemem gibi...

‘Aman Dikkat’ ... 14 Mart 2014’te atılmış bir başlık. Savcının radarına yakalanmış. Buna suç demiş. Nesi suç? Harfleri acaba silah gibi mi gördü? Hizaya dizilmiş teröristler şeklinde mi canlandırdı yoksa? İddianamede ve esas hakkındaki mütalaada bu başlık Anayasayı ihlal suçunun delili sayılıyor. Ey hukuk neredesin?

Türk yargısının düştüğü duruma bakınız...

Hangi hukuk sisteminde böyle bir garabet yaşanır? Belki Ortaçağ İspanya Engizisyon mahkemelerinde böyle bir başlık suç delili kabul edilebilir. Şimdi bu başlıklar üzerine Savcının kurduğu hüküm cümlesine bakınız... Dünya duysun...

EY HUKUK NEREDESİN?

‘... İsimli yazısında...’ diyor. Yazılarında diyecek. Savcının bütün o başlıkları yazı metni sanması mümkün.

Savcı devam ediyor: 'Sanığın -yani benim- 17-25 Aralık soruşturmalarının sözde yolsuzluk kisvesi altında örgüt elebaşı Fetullah gülen tarafından verilen talimat doğrultusunda Fetullahçı polis ve sözde yargı mensuplarıyla hükümeti devirmek amacıyla yapıldığını bildiği halde bu soruşturmaların sanki hukuka uygun şekilde yapılan soruşturmalar olduğu izlenimini yaratmaya çalıştığı...'

Sadece Başlıklara bakarak Savcının kurduğu cümleyi görüyor musunuz?

Yukarıda tek tek saydığım yazı başlıkları üzerine böyle hüküm cümlesi nasıl kurabilir? Bu hüküm cümlesiyle o başlıkların ne alakası var? O başlıkların sadece birinde 17 Aralık geçiyor. . Ama Savcının hayal gücü o kadar geniş ki... Ama yazdığı bir Yeşilçam senaryosu değil Esas Hakkındaki Mütalaa. Savcı hayalini konuşurmuş... Bir hayal dünyasında yaşadığı her halinden belli... Mahkeme bunu nasıl ciddiye alır? Benim anlayamadığım o. Savcı düpedüz yalan yazmış...

Ama savcının hayal gücü o kadar geniş ki... Başlıklara bakmış...

kurgulamış... Senaryo yazmış... Gerçeklikle uzaktan yakından ilgisi olmayan bir hükme varmış. Senaryosuna yargıçları ortak etmek istiyor. Suç ortağı olup olmamak sizin bileceğiniz iş.

Savcıda cürete bakınız. Beni kastederek '...17 Aralık operasyonunu hükümeti devirmek amacıyla yapıldığını bildiği halde...' diyebiliyor. Hayal gücünü veya kerametini o kadar ileri götürüyor ki benim 17 Aralık'ı Hükümeti devirmek için yapıldığını bildiğimi bile bilebiliyor. Bu iddialı yalanını ve iftirasını bir mesnede dayandırma lüzumu da duymuyor. Benim kalbimi mi okuyor?

Benim niyetimi mi okuyor? Cevap vermesini istiyorum. Yazı başlığından

çıkardığı suçlamaya bakınız. Savcı yalan söyler mi? İddiasını bir delile dayandırmak zorunda değil mi? Ben söyledim oldu diyebilir mi?

Savcı hakkında suç duyurusunda bulunuyorum. Olmayan deliller üzerine sadece başlıklardan yola çıkarak beni suçlayan bu kadar ağır cümleler kurduğu için şikayetçiyim.

10 gün önce HSK'ya şikâyet dilekçesi gönderdim. Şikayetçi oldum

Savcıdan. Olmayan yazılar üzerine sadece başlıklara bakarak ağır iddiada

bulunduğu... Ve bir AYET'i suç delili olarak mütalaa yazdığı için...

Hakkında suç duyurusunda bulundum. Bu benim Anayasal hakkım ve vatandaşlık görevim...

Kimi kime şikâyet ediyorsun diyenler olabilir. Bugün belki bu şikâyet dilekçesi sümen altı edilir... Kayıtlara girsin yeter. Ben şimdilik tarihe postalıyorum şikayetimi...

Bir de araba meselesi var. İddianamede yok... Mütalaada var... Bana tahsisli 2010 model aracı hukukun bütün kurallarına riayet ederek satın aldım. Ortada ne kayyım vardı ne kayyım gelecek haberi. Değerinin üzerinde aldım. Şahsa ait araçlar gazete için kullanıldığında kuruma kiralanır. Bu sadece bana özgü bir uygulama değil. Bu ticari bir konu... Bu dosyada işi ne anlayabilmiş değilim. Bütün işlemler noter huzurunda gerçekleşti. Mal kaçırmayla uzaktan yakından ilgisi yok. Gazete yönetiminin uygulamasından ibaret... Beni bilen bilir. Akçeli işlerde ben olmam. Benim bulunduğum konum insana ne fırsatlar ne imkanlar sunar. Hepsini de elimini tersiyle ittim. Bu da böyle biline. Şimdi tek tek değerlendirdiğim 'deliller üzerine' Savcının inşa ettiği hukuki nitelendirmeye cevap vereceğim. Önce TCK 314/2 üzerinden... Yani Silahlı Terör Örgütü Üyeliği suçlamasına yanıtım...

Yargıtay'a göre örgüt üyeliğinin belli kriterleri var. Kod isim gibi, organik bağ gibi, kast gibi...

Anayasa Mahkemesinin haber ve yazı terör suçunun delili olamaz kararı var sonra. AİHM kararları var. Savcı hiçbir kriteri dikkate almamış. Kendisine göre bir değerlendirme yapmış. Yazı ve tweetlerin üzerine suç bindirmeye kalkmış. Acaba Savcı kendisini Türk hukuk sisteminin içinde görmüyor mu? Kuralı kendi mi koyuyor? Anayasa ve yasalarla mukayyet değil mi? Hukuki nitelemesini okuyoruz: 'Terör Örgütünün güdümündeki başta Zaman Gazetesi olmak üzere pek çok yayın organında köşe yazısı yazmış ve televizyon programlarına katılmıştır' diyor.

İddianamede ve mütalaada, bu örgüte varsa ne zaman katılma talebinde bulunduğum, hangi somut davranışla katıldığımı, örgüt lider ya da yöneticilerinin beni ne zaman kabul ettiği, ne zamandan beri süreklilik, çeşitlilik ve yoğunluk gösteren faaliyetlerde bulunduğum, kimlerle irtibatla olduğum, örgüt lideri ya da yöneticileriyle aramda irtibatı kuran kişilerin kimler olduğu, kimden ne zaman talimat aldığımı, hiyerarşik üstümün kimler olduğu ya da hangi üyelerle irtibatlı olduğuma dair hiçbir somut delil, iddia ve veriye yer verilmemiştir.

Savcı bunun yerine kurgusunu ve hayalini konuşurmuş, senaryo yazmıştır. Pek çok yayın organı derken hangi gazeteleri kastediyor? Onları niye yazmıyor. Pek çok dediğine göre 2'den fazla. Ben de merak ettim ben hangi yayın organlarında yazı yazmışım. Yoksa birileri benim adımla başka gazetelerde yazı mı yazdı?

Bu bile yalan...

Televizyon programlarına katılmışım. Hangilerine? Çıkmadığım ulusal televizyon kanalı var mı? Suç mu? Ekranı çıkarken savcılardan mı izin alacağım. Başta TRT olmak üzere bütün televizyon programlarına katıldım. Serbest kalınca da ekrana çıkacağım ve bunları yazan savcuyu eleştireceğim.

ZAMAN'A ÖVGÜ

'Zaman'da yazmış' diyor. Zaman'da çalışmak suç mu? 2012 yılında Zaman'ın kuruluş yıldönümünde 'Başbakan' koltuğunda oturan Recep Tayyip Erdoğan gazetenin programına geldi ve aynen şunları söyledi: '80 müdahalesinin ağır havası Türkiye'nin üzerindeyken ZAMAN ateşte açan bir çiçek gibi Ankara Rüzgarlı Sokaktan Türkiye'nin fikir ve medya dünyasına renk kattı. Zaman sadece gazete olmadı. Bin yılın birikimiyle bu toprakların sesi, nefesi olarak Türkiye'nin 25 yılına şahitlik yaptı. Müdahalelere çanak tutmayan, psikolojik operasyonlara selam durmayan, emir komuta zinciri içinde manşet atmayan, zor zamanlarda hakkı, hukuku demokrasiyi savunan tüm yazarları buradan selamlıyorum...'

Selamı alıyorum... Aleykümselam... Dilinize, yüreğinize sağlık...

Ve devam ediyor Sayın Erdoğan: 'Avusturya'dan Azerbaycan'a, İspanya'dan ABD'ye kadar 35 farklı ülkede 10 farklı dilde, 2 farklı alfabede yayın yapan bir Türk Gazetesini, ZAMAN'ı görmekten çok büyük bir gurur duydum. Çok büyük bir heyecan hissettim. Zaman camiasını, Zaman Gazetesi yöneticilerini, bize, milletimize, ülkemize bu gururu yaşattıkları için, sesimizi nefesimizi dünyaya duyurdukları için ayrıca teşekkür ediyor, her birini gönülden kutluyorum.

Ben bu Zaman Gazetesinde yazdım. Sayın Erdoğan'la sınırlı değil elbette Zaman Gazetesi'yle ilgili tespitler... Bütün siyasetçiler hakkını teslim etti Zaman'ın. Deniz Baykal CHP Lideri olarak 'Doğruyu yazan gazete' dedi. Burada hepsini tekrarlayanın anlamı yok. Arşivlerde kayıtlı.

Zaman Gazetesinde çalışmak suç olamaz.

Benim yazılarımı yazdığım tarihlerde üyesi olmakla itham edildiğim 'FETÖ-PYD' adı verilen bir örgütün, devletin hiçbir resmî belgesinde varlığından söz edilmemiştir. Zaman Gazetesi'yle ilgili de hiçbir örgüt bağlantısı dile getirilmemiştir. Zaman Gazetesi hakkında hiçbir yargı kararı yoktur. Bugün verilen hükümlerin geriye doğru işlemesi mümkün değildir. Savcı algı operasyonu yaparak benim o yazıları son bir yıl içinde çıkan yargı kararları sırasında yazdığımı ima ediyor.

Ayrıca Yargıtay'ın kararı var. Kapı gibi... KHK ile kapatılan kurumlarda

çalışmak örgüt üyeliğine delil olamaz. Nokta. Banka, Dershane, Gazete buna dahil. Daha geçen hafta Bank Asya'da 14 yıl görev yapmış bir isim üst düzey bürokrat olarak atandı.

Yargıtay'ın kararı mahkemenizi bağlar. Savcının 'Zaman'da çalıştı, televizyon programlarına katıldı' gibi yasalarda hiçbir suç unsuru barındırmayan cümleler yargılamanın konusu olamaz. Durumum Fatih Koleji mezunu Enerji Bakanı Berat Albayrak'tan farksızdır. O okulunda okudu. Ben gazetelerinde çalıştım. Ona suç olmayan bana da olmaz.

Zaman'da çalışmak... TV programlarına katılmak suçlamasına gerekli cevabı verdim. Şimdi sıra diğerlerinde...

SAVCI UÇMUŞ

Örgüt ele başına sadık kalmak...

Sadakatten ödün vermemek...

Eleştiri yazısı yazmamak...

Olaylara Fetullahçı çizgide yaklaşmak...

Yazıları tek kaynaktan yani örgüt ele başının emir ve talimatı doğrultusunda yazmak...

Tüm yorumları Fetullahçı perspektif üzerinden yapmak...

Örgütsel tavırdan vazgeçmemek...

Ben neymişim be? Bu anlattığı ben miyim? Alt alta yazdım ama hepsi bir cümlede özetlenebilir... Emir ve talimatla yazı yazmak... Ne kadar ağır bir itham... Gazeteci yazar özgürlüğüne, bağımsızlığına düşkündür.

Savcı bu kadar ağır hükümleri nasıl kurabildi anlayamıyorum?

Suçlamayı inşa ettiği hukuki zemin bir şeye benzese hadi neyse... Tek tek, kelime kelime izah ettiğim tweet ve yazılar bu suçlamaların delili olabilir mi? Bu nasıl bir akıl yürütmedir? Bu nasıl bir hukuk mantığıdır?

Hepsi savcının kanaatinden ibaret olan düşünceler suçlamaların delili yapılmaya çalışmaktadır. İnşa edilmeye çalışılan hukuki zemin, ortaya konan her bir "delilimsi" ile tekrar tekrar çökmektedir.

Şimdi soruyorum... Benim emir ve talimatla yazı yazdığımın dayanağı nedir? Siz ele mi bakıyorsunuz yoksa kalbe mi? Hangi delil benim emir ve talimatla yazı yazdığım şüphesini siz de uyandırdı?

Bunu niye açık açık yazmıyorsunuz? İddianızda samimiyseniz bunu belgelendirmek zorundasınız. Savcı olabilirsiniz ama beni mesnetsiz suçlama hakkınız yok. Yalan söylüyorsunuz.

İddia makamı bir suç isnat ediyor ise bunu akıl ve hukuk kuralları

çerçevesinde ispatlamak zorundadır. Bunu ispatlayamayan iddia makamı karşısında siz yargıçların da delili olmayan bu suçlardan beni beraat ettirmeniz vicdani zorunluluktur. Savunmam vicdanlarımızdır. Bu deliller bu suçlamalara götürmez. Akıl var, ızan var, vicdan var...

Hayallerle, kanaatlerle değil delillerle konuşmak ve yargılama yapmak zorundasınız.

Ben hangi yazımı, hangi cümlemi, hangi kelimeyi talimat üzerine yazmışım... Lütfen söyleyiniz. Delilinizi getiriniz... Hukuk hayale değil kanıtı bakar...

Aralarında bir AYET'in bulunduğu hiçbir tweet mesajım ve gazete yazılarım hukukun aradığı SİLAHLI TERÖR ÖRGÜTÜ ÜYELİĞİ kriterine uymaz. Hukuku zorlasanız da bunu yapamazsınız.

Savcının hukuki nitelemesi şahsıma iftira ve hakaretlerle dolu...

BU HUKUK MUDUR?

Bana emir ve talimat vermek kimsenin haddi de değil hakkı da değil.

Hakaret ve iftiraları reddediyorum. Lütfen bana çamur atmayın... Görevinizi yasaların ve mevzuatın öngördüğü sınırlar içinde yapınız. Büyük bir iftiranın ve hakaretin muhatabıyım.

Bu hukuk mudur?

Savcının hukuk mantığını şimdi ters çevireceğim. Ne kadar çürük ve dayanaksız olduğunu görünüz.

İddianamede ve mütalaanın kısa girişinde de savcılar diyor ki... Yayın organları örgütün asıl amacını gerçekleştirmek amacıyla 2010'lardan itibaren yayın politikasını değiştirmeye başladı... AK Parti'ye tavır aldı demek istiyor. İddianamenin birçok yerinde geçiyor ama ben 25. Sayfasından bir cümleyi aktaracağım: '12 Eylül askeri darbesini destekleyen Gülen ve FETÖ-PDY medyası 28 Şubat 1997 postmodern darbesine de aynı şekilde destek vermiştir'. Ben de yazar olarak bu yönde yazılar yazmış olmalıyım değil mi? Savcı benim emir ve talimatla 28 Şubat'ın lehinde bir tane yazımı getirsin ben bütün suçlamaları kabul edeceğim. Bir cümle getirsin yine kabul edeceğim. Getiremez... Yok çünkü. Eğer savcının tezi doğruysa ben emir-talimatla yazı yazmamışım demektir.

Şimdi size 28 Şubat operasyonları sırasında yazdığım yazılardan örnekler vereceğim. 8 yazıyı da dosyaya konması için Mahkemeye sunacağım. '28 Şubat'ın ilk dalgası' başlığını atmışım ve 28 Şubatçılardan hesap sorulmasını destek vermişim.

Bir başka yazıda 'Dalga dalga 28 Şubat' başlığını koyarak şöyle demişim: 'Toplumun büyük kesiminin adalet duygusunu günlendirdiği bir realite... Bu bir rövanş ve intikam değil, Adaletin tecellisi...'

'28 Şubat'a en önemli darbe' yazısında Kur'an-ı Kerimin seçmeli ders olarak okutulmasını öngören düzenlemeye övgüler yağdırmışım. Adımı AK Parti ve MHP'yi alkışlamış 'Bu Meclis tarihe geçti' demişim.

'28 Şubat, 12 Mart, 27 Nisan' başlığını attığım yazıda darbeleri değerlendirmişim... Darbelere karşı bir yazı bu. 'Darbeler bugün sanık sandalyesinde... Darbecilerin yargılanması demokrasi için umut' demişim. Bir başka başlık... 'Yeni 28 Şubatlar olur mu?' Demokrasi yolunda çok mesafe alındığına dikkat çekmiş ve Demokratik güçleri uyanık olmaya çağırmışım.

'28 Şubat'tan çözüm sürecine' Başlıklı yazıda o dönem Başbakan olan Sayın Erdoğan'la Avusturya'ya yaptığımız geziyi yorumlamışım. Sayın Erdoğan'ın 'Bana yarasa dediler' sözü üzerine 28 Şubat'ı yeren yazı yazmışım. 'Medyanın Darbe pişmanlığı' başlıklı yazımda Meclis darbe komisyonundan hareketli medya temsilcilerinin açıklamalarını yorumlamışım. Medyanın artık 28 Şubat'a sahip çıkmadığını belirtmişim.

'28 Şubat'ın Silahsız Kuvvetleri' başlığıyla yazdığım yazıda 28 Şubat'ın sivil unsurlarına dikkat çekmişim. Ve şöyle demişim: 'Silahsız kuvvetler olmasaydı, böylesine başarılı psikolojik harp yürütülemez, 28 Şubat neticeye ulaşamazdı. Psikolojik harpçi silahsız kuvvetler göz ardı edilerek 28 Şubat yargılaması yapılamaz'.

Siz bu satırlarda hiç 28 Şubat'a bırakınız desteği, sempati görüyor musunuz? Benim gazetecilik hayatım 28 Şubatçılarla kavgayla geçti. Postmodern darbenin en sıcak günlerinde tavır koydum.

Savcıyı tekzip eden AK Parti yazılarından da 7 tane takdim edeceğim... Tarihler 2013 ile 2014...

'İyi şeyler de oluyor' başlığını verdiğim yazıda 35. Madde değişikliğini takdir etmişim, AK Parti'yi övmüşüm.

Sayın Erdoğan'la günü birlik Türkmenistan gezisini yazmışım. Gezinin önemine vurgu yapmışım.

'28 Nisan Muhtırası...' 27 Nisan e-muhtırasına karşı AK Parti Hükümeti'nin açıklamasını gerçek muhtıra diye nitelemiş yıldönümünde yazı yazmışım.

Yine Sayın Erdoğan'la Fas, Cezayir ve Tunus gezisinden notlar yazmış,

Erdoğan'ın Gezi olaylarına ilişkin değerlendirmelerini paylaşmışım... 'Olaylar planlı ve organize' başlığıyla...

'Kamuda Devrim' Başlıklı yazıda başörtüsünün Kamuda serbest hale getiren AK Parti'ye övgüler yağdırmışım. Ve şöyle demişim: 'Tarihi adımı AK Parti attı. Erdoğan devrimin mimarı...' diye yazmışım.

Yine birlikte gittiğimiz Sayın Erdoğan'ın Afrika seyahatini yazı konusu yapmışım. Sayın Erdoğan'ın 'Biz Afrika'ya bakınca elmas görmüyoruz' sözünü analiz etmişim.

12 Eylül'ün yargılanmasını AK Parti'nin icraatı olarak 'Hesap Vakti' başlığıyla yorumlamışım. Ve 'Hepimiz müdahiliz. Darbecilerin hesap zamanı' demişim.

Mütalaanın girişinde yer alan 2010-2011 tarihinden sonra yazdığım 7 yazı Savcıyı tekzip ediyor. İddiasını çürütüyor. Elbette 7 yazıyla sınırlı değil. Bu kadarının yeterli olduğunu düşünüyorum.

Emir ve talimatla yazı yazdığımı ileri süren iddia makamına soruyorum... Benim Selam Tevhit, Tahşiyeciler, MİT tırları ve 25 Aralık operasyonunu konu alan tek yazımı gösterebilir mi? Gösteremez. Yok çünkü... Demek ki ben emir ve talimatla yazı yazmamışım.

Şimdi iddianameyi ve mütalaayı tekzip eden başka deliller sunacağım mahkemeye...

TERÖRİSTE BAKINIZ

Önce gezi programının yer aldığı kitapçıklar... Sayısı çok fazla... 10 tanesini aralarından seçtim. O dönem Başbakan olan Recep Tayyip Erdoğan ile Cumhurbaşkanı olan Abdullah Gül'ün davetlisi olarak dünyanın çeşitli ülkelerine yaptığımız seyahatler... Heyet listesine bakınca basın mensupları bölümünde benim adıma rastlayacaksınız... Tarihler 2013 ve 2014....

Aralarında 17 Aralık sonrası Sayın Erdoğan'ın daveti üzerine katıldığım Pakistan gezisi de var.

Sayın Erdoğan ve Sayın Gül'ün bir teröristi heyet listesine almasını herhalde düşünmüyorsunuz.

Ben o tarihlerde yazdığım yazılar nedeniyle suçlanıyorum. Başlı başına bu 10 gezi kitapçığı Savcının iddialarını çürütüyor. Eğer Mahkemeniz Erdoğan ve Gül'ün bir teröristi himaye ettiğini düşünmüyorsa tabii... Bunu kararınızda göreceğiz.

Gezi kitapçıklarının ardından görsel dokümanlar da sunuyorum mahkemeye...

Devlet erkaniyla yani Sayın Erdoğan ve Sayın Gül'le yurt dışı seyahatlerinin fotoğrafları... O kadar çok ki... 7 tanesini seçtim. 5'i Sayın Erdoğan'la 2'si Sayın Gül'le... Şu gördüğünüz ülkenin Cumhurbaşkanı bu ise savcının 'terörist' diye müebbet hapis cezası almamı istediği ben... Yani Mustafa Ünal.

Bir başka fotoğraf şu gördüğünüz ülkenin Başbakanı bu ise terörist diye suçladığınız ben... Yani Mustafa Ünal. Fotoğrafların mekanı ise Devletin uçağı...

Bu fotoğraflar da suçsuzluğumun ispatıdır. İddiaların Devlet tarafından çürütülmesidir.

Eğer Savcı ve Mahkemeniz Sayın Gül ve Sayın Erdoğan'ın teröriste sahip çıktığını düşünmüyorsa...

Eğer siz beni mahkum ederseniz yarın birileri gelir bu fotoğrafları delil olarak kullanır ve birilerine dava açabilir... O kapıyı açık tutmayacağınıza inanıyorum.

Tarihler 2013, 2014... Suç delili diye yargılandığım yazıları yazdığım tarihler...

SAVCININ 309 İFTİRASI

Şimdi geliyorum Savcının Anayasayı ihlal suçu yönünden yaptığı hukuki değerlendirmeye... Yazı ve tweet mesajlarından yola çıkarak silahlı terör örgütü üyeliğiyle suçlamak savcıyı kesmemiş olmalı ki Anayasayı ihlal suçu da icat ediyor. Evet, suç icat ediyor.

Hiçbir cümle ve kelimesinde suç unsuru bulunmayan yazıları Anayasayı ihlal suçu kapsamında değerlendiriyor. Savcı kelimenin tam anlamıyla uçmuş... Ayakları yere basmıyor.

Savcı diyor ki: 'Sanık d, g, h, ı, i, ve devam eden bölümlerde belirtilen yazılarıyla hükümeti anayasal yetkilerini aşan bir suç makinesi gibi göstererek ve artık başka çarenin kalmadığını ima etmek suretiyle toplumu muhtemel bir darbe girişimine hazırlamaya çalışmıştır'. Cümle bu. Türkçe hataları savcıya ait. Anlatım bozuklukları da onun.

"Hükümeti suç makinesi gibi göstermek", "Başka çarenin kalmadığını ima etmek", "Toplumu muhtemel bir darbe girişimine hazırlamak" Bunlar savcının diğer yazarlar için de kullandığı kavramlar... Belli ki elinde kalıp suçlama ifadeleri var, uysa da uymasa da onları herkese uyarlıyor. Her yazarın durumu birbiriyle nasıl olur?

Savcı okuduğunu anlamamış olabilir mi? Ya da okuduğundan farklı

anlamlar çıkarmış olabilir mi? Savcı acaba Batını mı? Görünen, açık manayı değil de görünmeyen anlamı çıkarma becerisi mi var?

Savcı Batını olabilir ama ben değilim. Düşüncelerimi açık ve net yazarım. Meramımı kısa cümlelerle ifade ederim. Bu konuda yetenekli olduğumu söyleyebilirim. Benim yazılarım kolay okunur ve kolay anlaşılır. İroni, ima pek yer almaz.

Ben Hükümeti nerede ‘suç makinesi’ gibi göstermişim? Hangi yazıda hangi cümlede? Hükümetin suç işlediğini nerede söylemişim? Yaptığım hükümet de değil AK Parti’nin kimi politikalarını eleştirmek. Başka çarenin kalmadığını ima etmişim...

İddiaya bakınız. Peki, nerede delili? Neye dayanarak böyle bir hükme varıyor savcı. Ben darbe zeminine toplumu hazırlamışım. Kuyruklu yalan. Ağır iftira.

Benim, içinde “darbe” veya “siyaset dışı müdahale” geçen bir tek yazımı bir tek cümlemi gösterebilir savcı, suçu kabul edeceğim. Savcı iyice uçmuş. İddiasını bütün hücrelerimle reddediyorum. Ben şeffaf bir insanım. Yazdıklarım, konuştuklarım ortada.

Ben bütün meslek hayatım boyunca meşru siyasete dışarıdan yapılan müdahalelere karşı çıktım. Benim hayat duruşumdur bu. Bir Savcı çıkıyor senaryo yazıyor. Benim aklımdan geçmeyen, yazıya dökülmemiş unsurları bana yamamaya kalkıyor. Bana çamur atıyor. Çamur bana yapışmaz. Beyhude çaba. Diğer cümle daha uçuk... ‘L bendindeki yazısında ise’ diye başlıyor cümleye. Daha önce de anlattım. L Bendinde bir tek yazı yok. İddianamede yer alan 8 yazının başlığı var. Savcı hakikaten okuduğunu anlamıyor. Türk yargısının düştüğü hale bakınız.

L bendinde sadece ve sadece yazı başlıkları var. Savcı o yazıları okudu mu diye sormuyorum. Okumadı. Yazılar dosyada yok çünkü. Başlıklarından kehanette bulunuyor. Başlıktan Anayasa ihlali çıkaran Savcı dünya hukuk tarihine geçti. Fakat hiç de hayırlı bir geçiş değil bu.

Savcı tam hukuksuzluk halinde suçüstü yakalandı. Bu tam bir hukuksuzluk halidir. Ve davanın perişanlığının da ispatıdır. Tekrar ediyorum başlıkları verilen yazıların metinleri dosyada yok. Ben talep ettim. Mahkeme karar aldı. 4 Nisan’da gelen CD’de benim yazılarım yok.

Savcının yazı başlıkları üzerine kurduğu hüküm cümlesi nedir biliyor musunuz? Kafasından uydurmuş. Ben, 17-25 Aralık kumpasıyla ilgili soruşturmalara atfen hükümetin rehin alındığını söylemek suretiyle güya

hükümeti işlevini yerine getiremeyen bir devlet erki gibi göstererek darbenin nesnel koşullarının oluştuğuna toplumu ikna etmeye çalışmışım’.

O yazı başlıklarından böyle bir sonuç nasıl çıkar? Birisi bana anlatsın. Ben hükümetin rehin alındığını nerede söylemişim. Hangi yazıda? Ortada yazı metni yok... Hükümetin rehin alındığını falan ne yazdım ne söyledim. Ben ağırlıklı olarak AK Parti eleştirisi yaptım. Hükümet politikalarına çok daha dikkatli üslupla yaklaştım. Eleştirmem gerekiyorsa eleştirdim. ‘Rehin alındı’ gibi bir ifade benden sadır olmadı. Bu bana iftira.

Mütalaaya göre... Ben Hükümeti işlevini yerine getiremeyen devlet erki gibi göstermişim... Nerede? Hangi yazıda? Hangi programda? Yok, böyle bir şey... Eleştiride bile mutedil bir üslup kullanan ben bunu yazar mıyım? Bu ağır hüküm cümlesinin delili nerede? L Bendinde mi? Yok orada. Ne olacak şimdi? Bana yazık değil mi? Bir insanı Anayasayı ihlalle suçlamak bu kadar kolay mı? Mütalaada yer alan hukuki nitelemelerle deliller arasında hiçbir bağlantı yok. O ağır hüküm cümleleri havada asılı duruyor. Dayanaksız, mesnetsiz... Bu deliller ve Mütalaa üzerine asla hüküm kurulamaz. Ceza verilemez.

Ortada suç yok. Suçun unsurları yok.

309. Madde çok açık kaleme alınmış. Okuma yazma bilmeyen birinin bile duyduğu zaman anlayabileceği sadelikte yazılmış. Hiçbir muğlaklık, hiçbir esneklik yok. Yalın ve açık... ‘Cebir ve şiddet kullanarak’ diye başlıyor madde. Yazı ile tweet mesajıyla ‘cebir ve şiddet’ suçu işlenebilir mi? İşlenirse nasıl? Yasada ‘Şiddet’ kelimesinin yerinde ‘tehdit’ kelimesi vardı. Tehdit kavramında kapsamı geniş ve esnek olduğu için kanun koyucu ‘şiddet’ kavramını getirdi. Değişikliğin gerekçesi Yargıtay’ın 16. Ceza Dairesi’nin kararına da aynen yansdı. Oradan aynen aktarıyorum: ‘Anayasamızda güvence altına alınmış olan ifade ve örgütlenme özgürlüğü kapsamında kullanılan hakların bu suç kapsamında değerlendirilemeyeceğinden daha açık biçimde vurgulanması ve ortaya çıkabilecek tereddütlerin giderilmesi için böyle bir değişiklik yapılması gerekli görülmüştür’.

Bir gazetecinin ifade özgürlüğünün uzantısı olan köşe yazılarının TCK 309 kapsamında değerlendirilemeyeceğini hem kanun koyucu yani Meclis hem de Yargıtay kararı hiçbir şüpheye mahal bırakmayacak şekilde ortaya koymaktadır. Yargıtay kararı... ‘cebir ve şiddet kullanılarak Anayasal düzenin değiştirilmesine teşebbüs edilmesi gerektiğini’ açık ve kesin şekilde belirtmekte... Kanunun aradığı Cebirden maksadın fiziki-maddi cebir olduğu şüpheye mahal bırakmayacak şekilde açıktır.

Ve maddi fiillerde icra hareketinin mevcudiyeti aranmaktadır.

Burada bir zamanlar faşist İtalya'da örneği görünen manevi cebirin Türk Hukuk sisteminde yeri olmadığını ayrıca hatırlatmak istiyorum.

Yargıtay TCK 309'un bir kişiye isnat edilebilmesi için neticenin mutlaka 'failin eseri olmasını' şart koşmaktadır.

Ben de var mı? Yok...

DELİLLER YOK HÜKMÜNDE

Anayasa Mahkemesi'nin aynı dosyada yargılandığımız ve durumumuzun aynı olduğu 11 Ocak ve 16 Mart tarihli Şahin Alpay kararlarına dikkatinizi çekiyorum. Anayasa Mahkemesi köşe yazısı deliliyle tutuklamayı 'hak ihlali' saydı. Mahkemeniz ilkini uygulamayınca AYM ikinci kez ihlal kararı verdi. Her iki karar da tek kişilik değil 'örnek karardır'. Emsal niteliği olan pilot kararlardır. Bunu kamuoyuna bizzat deklare eden AYM Başkanı Zühtü Arslan. Arslan her başvuruyu ayrı ayrı değerlendirmelerinin mümkün olmadığını meslek gruplarıyla ilgili örnek kararlar vereceklerini kamuoyuna duyurdu. Bu size de verilmiş açık bir mesajdı.

Şahin Alpay kararı Arslan'ın sözünü ettiği gazeteci yazarlarla ilgili haliyle beni de ilgilendiren örnek karardır. Beraatım ve tahliyem gerekir. Anayasa'nın 153. Maddesini hatırlatıyorum.

20 Mart'ta AİHM, Türkiye'yi mahkûm eden Şahin Alpay kararı verdi.

AYM'nin kararını bir adım öteye taşıdı. Tutukluluğu hak ihlali görmekte kalmadı, 'ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine' de hükmetti. Ve OHAL rejiminin ifade özgürlüğünü sınırlamak için gerekçe oluşturmayacağını bildirdi.

AİHM kararlarının tek kişilik olmadığını ve bir hukuk standardı ve kriteri oluşturduğunu bilmiyor olamazsınız.

AYM ve AİHM kararlarına göre, düşünce ve ifade özgürlüğü kapsamına giren gazete yazıları ne tutuklamaya ne de mahkumiyete yani cezaya kanıt olabilir.

AYM ve AİHM kararlarına göre ifade özgürlüğü kapsamında yer alan köşe yazıları ve tweet mesajları üzerine hüküm inşa edemezsiniz. Yazı, tutuklamanın ve mahkumiyetin delili olamaz.

Anayasa, yasalar, AYM ve AİHM kararlarına göre iddianame ve mütalaada yer alan deliller 'yok hükmündedir'. Delilsizsiniz... Sıfır delil, sıfır kanıtla hüküm veremezsiniz.

Size Anayasa'nın 90. Maddesini hatırlatıyorum.

Bu dosyanın gideceği nihai nokta AİHM... O kararını çoktan verdi. Bunu

dikkate almak hem Türkiye hem yargıçlık kariyeriniz açısından da hayırlı olacaktır.

Bu yargılama süreci, bu iddianame, bu dava ve bu mütalaa Anayasayla teminat altına alınan düşünce ve fikir özgürlüğüme, basın ve ifade hürriyetime bir saldırıdır. Doğuştan kazandığım hakları, Allah'ın bana bahsettiği aklı, düşünmeyi ve konuşmayı kullanmak yargılama süresince 'suç' olarak anlatıldı. Sizi Allah'a ve tarihe şikayet ediyorum...

Bu dava dünya ve medya tarihinde yerini aldı. Bu dava en az 10 kitabın konusu olacak. Filmler, belgeseller yapılacak...

Hukuk Fakültelerinde ders olarak okutulacak. 'Bir iddianame nasıl yazılmaz'ın örneği bu iddianame olacak. Hukuk hocaları öğrencilere böyle iddianame yazamazsınız diyecek. 'Bir mütalaa nasıl yazılmaz'ın örneği de yine bu mütalaa olacak. Hocaları hukuk öğrencilerine böyle mütalaa yazmayın sakın diye uyaracak. Bu davaya bakarak yeni yasal düzenlemeler yapılacak. 4 duruşmada 3 farklı mahkeme heyetinin olamayacağı kanuna yazılacak. Bu kadar fazla başkan değişikliğinin adil yargılama ilkesini ortadan kaldıracağı söylenecek. Bunlar kehanet değil. Ömrü olan görecek.

AYM ve AİHM kararlarını bile bile, davanın AİHM'den döneceğini bile bile hukuka, evrensel kriterlere aykırı hüküm veren yargıçlardan AİHM'nin Türkiye'ye kestiği tazminatların yargıçlar tarafından ödenmesi için yasal düzenleme yapılacak.

HUKUKUN KERBELASI

Örgüt üyeliği ve Anayasayı ihlal suçlaması hukuki dayanaktan yoksun, afaki, temelsiz, gayriciddi iddiadan ibarettir.

Bu davada hukuk yok... Siyaset de yok... Ben siyaseti yakından takip eden bir gazeteciyim. Siyasetçinin ruh halini bilirim. Hiçbir siyasetçi böyle kaba yöntemlerle, usulsüzlüklerle, skandallarla bezeli bir dava lehine sonuç verse de sahiplenmez. Daha ince taktikler, daha şık manevralar ister. Hukuksuzluğun herkesin gözüne sokulduğu bir davanın bir sahibi asla olmayacak. Evet, bu davanın üzerinde bir el var ama o el böyle bir çürük ve kof iddianame ve Mütalaa'yı kabullenmez. Daha zeki yöntemler, daha ince taktikler bekler. En azından şekil açısından hukuka benzemesini ister. Hukukun kokusunu almak ister. Bu dava siyaseti memnun etmeyecek.

Bu dava bir Hilkat Garibesidir... Hukukun Kerbelası olarak tarihe geçti.

BEN NEDEN YARGILANIYORUM?

Açık konuşalım... Ben o yazıları yazdığım, o tweetleri attığım için tutuklu

değilim. Siz beni görünürde yazı ve tweetlerle yargılıyor olabilirsiniz ama Ben gerçekten o yazılar yüzünden yargılandığıma inanmıyorum.

17 Aralık yazıları mı? 17 Aralık'ı yolsuzluk diye yazmayan gazeteci var mı? Arşivler ortada... Benim yazdığım o yazıların çok daha ağırını başka gazetecilerde yazdı. Akşam televizyonu açarsanız siyasi tartışma programlarında AK Parti hakkında, Cumhurbaşkanı Erdoğan hakkında çok daha ağır ifadelerin yer aldığını göreceksiniz.

Neden ben yargılanıyorum?

Hiç kimse 'suç delili' diye yazı ve mesajlardan dolayı müebbet hapis talebiyle yargılanmaz. Bunu siz de biliyorsunuz.

Ben hukuki gerekçelerle tutuklanmadım. Hukukun gereği olarak da yargılanmıyorum.

Beni tutuklayarak ve hukuksuz yargılayarak suç işliyorsunuz. Sadece Hürriyetimi tahdit suçu değil... Çok daha ağırını... "Soykırım" ve "İnsanlığa Karşı Suç"...

Ben sırf meşru bir yayın organı olan ve adı dini bir grupla irtibatlandırılan Zaman'da yazdığım için hukuksuzca yargılanıyorum. Ne yazılarımda ne de tweet mesajlarımda yasaların suç saydığı unsur var.

Size TCK'nın 76. Ve 77. Maddesini hatırlatıyorum. Ve sizi Soykırım suçu işlemekle itham ediyorum.

Madde 76'yı okuyorum: 'Bir planın icrası suretiyle milli, etnik, ırkı veya dini bir gurubun tamamen veya kısmen yok edilmesi maksadıyla, bu grupların üyelerine karşı aşağıdaki fiillerden birinin işlenmesi soykırım suçunu oluşturur'.

Bana uyan B fıkrası: 'Kişilerin bedensel veya ruhsal bütünlüklerine zarar verme' soykırım suçudur...

22 aydır beni mahkûm ederek benim bedensel ve ruhsal bütünlüğüme zarar verdiniz.

Sizi itham ediyorum.

TCK 77. Madde: 'İnsanlığa karşı suçlar... Aşağıdaki fiillerin siyasal, felsefi, ırki veya dini saiklerle toplumun bir kesimine karşı bir plan doğrultusunda sistemli olarak işlenmesi insanlığa karşı suçtur'.

Bana birebir bir uyan d fıkrası... 'Kişi hürriyetinden yoksun kılma' insanlığa karşı suçtur. Beni 22 aydır hürriyetten yoksun kılıyorsunuz. Bu iki maddenin de zamanaşımı yoktur.

Şimdilik şikayet dilekçemi tarihe postalıyorum. Hukuk geri döndüğünde işlem yapmak üzere umudumu pul diye yapıştırarak tarihe havale ediyorum.

ZİNCİRE VURULMUŞ ARSLANA AR OLMAZMIŞ

Ülkenin içinde bulunduğu durum arızı... Bu dava olağanüstü iklimde hayat buldu. Ama bu durum geçici... Sizin vereceğiniz kararların ömrü konjonktürün ömrü kadar. Hava değişecek... Bugün sert esen, fırtınalar, rüzgarlar dinecek. Süreç 1000 yıl sürmeyecek. Hiçbir devlet bu kadar ağır hukuksuzluğu kaldıramaz.

Devlet adaletsizlikten boğulmak üzere.

Propaganda gerçeği yenemeyecek. Aydınlik karanlığa yenilmeyecek. Nur zulümatı yenecek...

Tarih demokrasiye, özgürlüklere ve Adalete doğru akıyor. Bu akışın önünde durulmaz. Tarihin ve Kaderin akışını kimse durduramaz.

Kararınızı konjonktürün etkisiyle değil hukukun dinamikleriyle vermenizi bekliyorum.

Sayın yargıçlar!

Benimle ilgili karar verirken işiniz çok zor. Yerinizde olmak istemezdim. Mütalaaya delil diye konulan yazıların suç vasfı yok. CMK uyarınca delilin geçerli olabilmesi için hukuka uygun yoldan elde edilip suçu işlemeye elverişli olması gerekir. Benim yazıları da sözlerim de ne Anayasal düzeni değiştirmeye elverişli ne de terörist olmaya. Mütalaada yer alan “delilimsi”leri delil kabul etmek Türk yargısıyla, hukukuyla dalga geçmektir. Üzerine hüküm kuramazsınız. Dosyada yer alan yazı başlıklarının altı boş. Yazı metinleri yok ortada. O yazı başlıklarıyla da hüküm kuramazsınız. Delilsizsiniz... Hukuki dayanaktan yoksunsunuz. Eliniz boş.

Beni beraat ettirmek için o kadar çok hukuki gerekçeler var ki... Saymakla bitmez... Ama buna karşılık ceza vermek için, mahkum etmek için bir tek hukuki gerekçeniz yok. Konjonktüre yaslanabilirsiniz. Onun da ömrü çok kısa...

Konjonktür ters yüz olmak üzere...

Farkında değil misiniz?

Eğer Türkiye bir Hukuk Devleti ise... Anayasa hala yürürlükteyse...

Kanunlar mülga değilse... Siz meşrutiyetinizi Anayasa'dan ve yasalardan alıyorsanız... Ve kendinizi Türk Hukuk Sistemi içinde görüyorsanız... ‘Beni Beraat ettirmek ve tahliye etmekten başka seçeneğiniz yok’.

Aslında kendi hakkınızda da hüküm veriyorsunuz.

Turnanın çığılığı çektiği acıdanmış... Benim kulakları tırmalayan, rahatsız edici sözlerim Devlete ve Türk yargısına kırgınlığımın ve öfkemin ifadesidir.

Zincire vurulmuş arslana ar olmazmış.

Ayıplamayınız...

MUSTAFA ÜNAL
Silivri / A4-3